

Saludem els republicans de Catalunya

VELLS AMICS

Avui reprèn «LA CIUTAT» la seva publicació interrompuda temps ha. Tot torna. «LA CIUTAT» va néixer en una època de lluita i de vibració ciutadana, al temps de la proclamació de la República. Instaurat el nou règim, desaparegué. Deixà el camí lliure a altres publicacions germanes o amigues a les quals se sentia unida per lligams d'afecte o de sentiments. Avui — el que són les coses — «LA CIUTAT» torna. No pas desfigurada pel temps, sinó millorada. Amb més experiència — els anys no passen endebades — i amb el ferm propòsit de complir el seu comés amb la dignitat que havia estat la seva norma.

Es per això, perquè és una continuació i no pas un diari nou, que a la capçalera d'aquesta primera pàgina s'hi lleixi «LA CIUTAT» i no cap altre nom. Això ens estalvia de presentar-nos. Això ens evita la feina, de vegades una mica feixuga, de dir als nostres lectors qui som, a què venim i el que pensem. Som amics de temps, vells amics, i ens coneixem prou. Sabem — no cal que ningú ens en faci retrè — que el nostre diari, el diari dels que el llegiu i dels que el fem, no serà potser, aquell diari complet que tots voldríem. És qüestió de paciència, de bona voluntat i, sobretot, de comprensió. La capçalera vermella, en aquest cas, té la significació d'un senyal. Cada hora té els seus imperatius, cada circumstància, les seves exigències. Ara és hora de serenitat. Són moments de meditació. De molta meditació. Com a catalans i com a republicans que som. Com a homes conscients i com a ciutadans no pas de Barcelona, sinó de Catalunya.

Esperem — i ho demanem amb tots els respectes que calgui — que ens serà permès, des d'aquest lloc, saludar els amics, els companys, els familiars que circumstancialment no són entre nosaltres. Que ens serà permès, també de recordar els que ja no hi seran mai més. Hom no pot desprender-se d'uns afectes, d'uns sentiments que vénen d'anys, sense més ni més. Seguiu el nostre camí, a estones planer, a estones costerut i accidentat, amb la decisió del que persegueix una fita visible i palpable. Com més costa un fill, més se l'estima la mare. Com més difícil és el camí, més deïta a devorarlo.

«LA CIUTAT» reapareix en moments difícils. I aquesta circumstància ha d'ésser d'efectes reactius per als que la fem. En les hores difícils els homes es coneixen i ara ens podem conèixer a nosaltres.

Amics tots, salut!

A Mèxic continuen les detencions de bisbes i clerecia catòlica

Mèxic, 12. — El procurador general de la República, senyor Fortes Gil, ha ordenat la detenció de monsenyor Leopold Ruiz Flores, delegat del Sant Pare a Mèxic, i de monsenyor Josep Jesús Manrique i Zárate, bisbe de Huejutla (Estat d'Hidalgo). Hom els acusa de fomentar la sedició entre la clerecia catòlica.

Poques hores abans de la seva detenció, monsenyor Ruiz Flores publicà una carta oberta, en la qual es refutaven les acusacions del Govern contra l'Església i els catòlics en general, i es declarava formalment que tant aquells com aquests estaven completament al marge de l'acusació de que se'ls fa objecte tot presentant-los com a elements revolucionaris. Afeigia l'esmentat interessant document — que transmeteren íntegrament els corresponents dels Estats Units — que els catòlics mexicans saben perfectament que l'Església no desitja adquirir el reconeixement dels seus drets per mitjans revolucionaris.

Mentrestant, la persecució s'intensifica arreu del país. A les Chiapas, les autoritats han cremat públicament totes les imatges religioses extretes dels temples clausurats.

A Las Chiapas és on es mostra amb més fermesa l'ofensiva contra els catòlics. Han estat expulsats tots els clergues, els quals han hagut de refugiar-se a Guatemala, i s'han practicat nombroses detencions de religiosos i fidels.

Tots els edificis catòlics estan a poder de les autoritats.

Davant el plebiscit del Sarre Anglaterra prepara una policia especial per al manteniment de l'ordre al territori del Sarre

Londres, 12. — Davant la proximitat de la celebració del plebiscit del territori del Sarre, allò que ha preocupat més les altes personalitats de la Societat de Nacions enteses carregades de l'organització de dita consulta popular, ha estat indubtablement el problema del manteniment de l'ordre públic en el territori sobre la base d'una absoluta neutralitat.

Com hom recordarà, la Societat de Nacions sollicità del Govern confederal de Suïssa el recrutament d'una força policíaca capaç de mantenir l'ordre en l'esmentat territori. Com que el Govern de Suïssa creu que la prestació d'aquest servei podria posar en perill la seva neutralitat tradicional, per ésser facilíssim en dites circumstàncies una intel·ligència amb els Guberns alemany o francès, el Comitè especial internacional sollicità del Govern anglès l'organització d'una milícia en el mateix sentit.

A les primeres negatives del Govern anglès, seguí un llarg silenci, que ha acabat amb una notícia important que publica el Daily Mail, el qual diu poder assegurar fonamentadament que actualment el Foreign Office es veu ocupat amb molta cura del recrutament d'oficials de reserva de l'exèrcit anglès, per a formar les forces de policia del Sarre durant la celebració del plebiscit.

Els oficials reservistes anglesos, que al Sarre tindran el grau de capità o de tinent i guanyaran de 60 a 70 lliures esterlines mensuals, hauran de tenir més de 45 anys d'edat, i hauran de conèixer perfectament l'idioma alemany.

El treball d'organització d'aquesta força són efectuats pel Foreign Office amb molta cura i reserva, per tal de no alarmar l'opinió pública, la qual, evidentment, a Anglaterra, es pronuncia a favor de la neutralitat anglesa davant el Sarre.

Crisi del Govern belga

Brussel·les, 12. — Confirmant les notícies anteriorment comunicades, s'afirma que el Govern està virtualment en crisi, i que aquesta és inevitable.

Als cercles polítics es creu que a menys que la situació s'arrangi inopinadament aquesta nit o demà al matí, a la sessió parlamentària de la tarda el Govern anunciarà la seva dimissió a la Cambra.

A complir condemna Han arribat a Càdiz els comandants Sala i Bosch i els capitans Escofet, López i Luengo

Càdiz, 12. — Diumenge a la tarda entrà en aquest port el destructor «Almirante Ballester», procedent de Barcelona. L'arribada d'aquest vaixell de guerra havia estat anunciada oportunament el qual porta a bord diversos oficials condemnats pels recents Consells de guerra celebrats a Barcelona.

Al port s'havien adoptat bastants precaucions. El vaixell ha emprat per tal de cobrir la distància entre Barcelona i Càdiz, 18 hores.

Un capità i sis parelles de la Guardia civil es feren càrrec dels condemnats i els traslladaren al Castell de Santa Caterina, on ingressaren ocupant les cel·les que els havien estat preparades, a les set de la tarda.

Els condemnats que han ingressat al Castell de Santa Caterina, són els comandants Francesc Bosch i Ricard Salas, i els capitans Frederic Escofet, Francesc López i Lleó Luengo.

L'equip del F. C. Barcelona, degà del futbol català, ha obtingut altra vegada el Campionat de Catalunya. Heus ací el conjunt que actua diumenge passat a Sarrià. (Foto Puig Farran)

CATALUNYA

Aquesta vegada, passat el gran trontol de les jornades catalanes d'octubre, predomina, dins l'Estat espanyol, el parer que Catalunya ha de seguir tenint una autonomia més o menys ampla. Els de la menor amplitud potser són més que els de l'amplitud major. Però els qui a cara descoberta demanen l'anul·lació total de les nostres institucions i de les llibertats són ben pocs.

Ara no han estat pronunciades a les Corts espanyoles ni han estat escrites als periòdics madrilenys, paraules com aquelles que un dia pronuncià el famós senyor Sagasta en ple Parlament: «En Espanya no hay regiones; no hay más que provincias.» Concepció que Alfons el Darrer expressava, al començament de la dictadura, amb el seu brindis davant el senyor Puig i Cadafalch: «Por las cuatro provincias catalanas!»

Ací hi ha Catalunya. Ara tothom ho reconeix. Ho reconeixen els uns per al blâme, els altres per a la lloanga, els altres per a la pura constatació objectiva. Ho reconeixen tothom. Ho reconeixen els partits, els periòdics, els ciutadans.

El modest mot de «regió», que Sagasta, des del punt de mira unitari, rebutjava i maleia, és dins als textos constitucionals i estatutaris de la República espanyola.

Ací hi ha Catalunya. Doneu-li, en l'aspecte polític o històric o científic, el caràcter que vulgueu. El fet és que Catalunya existeix, i viu, i perdura. Per això ningú no pretén avui que la Generalitat creada l'any 1931 mori com la Mancomunitat creada l'any 1914. Els qui actualment treballen, segons sembla, en conjuntar un règim d'interinitat asseguren que llur feina és la d'un simple i provisional redreç.

De segur que nosaltres no estarem d'acord amb el contingut concret del redreç que es prepara. Considerem que no caldria altra cosa sinó fer entrar en joc les disposicions estatutàries i legals per a restablir la normalitat política a Catalunya. Però no ens és avinent el discutir ara aquest punt importantíssim. La cosa profundament significativa, al nostre entendre, és que s'ha generalitzat la convicció que Catalunya és una entitat moral d'una vitalitat prou notòria per a promoure la unanimitat pràctica en la reconeixença de la necessitat d'un règim propi.

Jurídicament, políticament i democràticament, la vigència de la Constitució i de l'Estatut implica l'aplicació de llurs respectives disposicions. Tot allò que es faci o es desfaci en aquest terreny haurà d'ésser discutit en el seu dia. Tanmateix no hi ha perill que es torni a dir que Catalunya no existeix, que només existien les quatre províncies catalanes.

Hi ha Catalunya. Hi ha Catalunya quan l'autonomia és plena, quan és limitada i quan és nul·la. Hi ha Catalunya sempre. Optimisme, doncs? Sí. Un optimisme més fort que els dolors i les caigudes. Un optimisme més durador que les noves plantes i els redreços. Un optimisme que troba la seva fórmula en aquella invocació triplicada de l'inoblidable Martí i Julià: Catalunya, Catalunya i Catalunya!

A. ROVIRA i VIRGILI

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

Acordà que el nomenament de delegat del Govern a Catalunya el faci el mateix Govern i aixecà la suspensió de «El Diluvió» i «La Publicitat»

Es suprimeix la censura parlamentària

DECLARACIONS DEL SENYOR LERROUX ABANS DEL CONSELL

Madrid, 12. — A les cinc de la tarda arribà a la Presidència el senyor Lerroux.

El periodista li demanaren notícies i digué que no sabia res.

—Es tractarà en el Consell del dictamen emès per la ponència ministerial sobre la situació de Catalunya? — preguntà un informador.

—Jo així ho espero — respongué el cap del Govern.

—I referent a aquest assumpte, es farà el nomenament de delegat a Catalunya o aquest nomenament el farà la Cambra?

—En una de les propostes que hi ha, es diu que el nomenament el dictaria la Cambra, però jo en porto una altra en la qual el nomenament es fa pel Govern. Així és que no sé en definitiva què s'acordarà.

Després li preguntaren si coneixia la nota del senyor Albornoz.

—Sí que la conec — respongué —. La conec des d'ahir i vaig creure que es publicaria en la «Hoja Oficial» d'avui, però he vist que no ho ha fet, i potser aquesta nit la publicui la Premsa. Jo tenia interès que fos insertada, fins al punt que vaig cridar per telèfon al Governador civil per tal de dir-li que si dins de les normes que se seguissin per a la censura servia d'alguna cosa la meua indicació, pregava que deixés la seva publicació.

Es considera atacat el senyor Albornoz i es defensa i jo no puc negar-li aquest dret. S'ha sentit molest per les paraules que vaig pronunciar el dia 11, i en la seva nota puntualitza. Es basa en el fet que el Parlament no ha acceptat la dimissió, però per a mi és igual que es doni per assabentat.

Això, senyors, em recorda aquell adagi que diu: «La habilitad del barbero consistia en sacar patilla donde no hay pelo.» I res més.

Madrid, 12. — En arribar el ministre de la Guerra a la Presidència per tal d'assistir al Consell, els periodistes li preguntaren si en la conferència celebrada amb el general Gómez Morato havien tractat d'afers d'importància, i el senyor Hidalgo es limità a respondre que solament havien parlat de coses corrents.

—Porteu decret d'importància al Consell de Ministres?

—No. Solament coses normals.

—El general Gómez Morato se n'entornarà aviat cap al Marroc?

—No ho sé.

Quan arribà el ministre de la Governació digué als informadors que, després de parlar amb ells al migdia, no havia rebut cap notícia d'interès.

Hom li preguntà prop de l'ingrés al cos de policia dels agents que foren nomenats per la Generalitat de Catalunya.

—Entre les proposicions que porto avui al Consell — digué el senyor Vaquero — n'hi ha una que tracta d'aquesta qüestió. En la referència

oficiosa, en acabar, ja veureu de quina manera s'ha resolt.

—Es que hom diu — insistí un periodista — que el senyor Benzo, que estigué a Barcelona, portava el propòsit de fer que els esmentats agents ingressessin a l'escala de la policia de l'Estat, mitjançant un curs abreviat a l'Escola de Madrid.

—No us impacienteu — respongué el ministre — perquè és un dels aspectes que porto a les ponències, que, com us he dit, someto avui a l'aprovació del Consell. I mentre no estigui resolta, no puc avançar res.

En aquell moment entrà el ministre de Comunicacions, i en preguntar-li si portava alguna proposta referent al projecte de Llei de Premsa, respongué que el ponent que entén en aquest assumpte era el ministre de la Governació.

En la pròxima setmana jo sotmetré el cas de la Premsa estrangera i la transmissió de notícies des d'Espanya.

Els altres ministres no feren cap manifestació. El Consell de ministres quedà reunit als volts de les sis de la tarda.

A les nou de la nit acabà el Consell de ministres.

El ministre de Justícia, senyor Aizpín, manifestà als periodistes que en efecte, havien tractat de l'alecament de la premsa estrangera en les sessions de Corts, però que el senyor Lerroux seria qui donaria la referència del Consell.

Un periodista va preguntar-li si havia acabat l'estudi i aprovació de la Ponència referent a Catalunya, i el ministre respongué que s'havia aprovat en gran part i que es presentaria ràpidament a les Corts. Cal esperar que torni el President de la República per tal que signi l'oportuna autorització.

El nomenament de delegat del Govern, el farà el Govern o les Corts?

—El Govern — contestà el senyor Aizpín. — Però, en fi, ja es determinarà referent a això.

Un altre periodista li preguntà si s'havien ocupat de l'organització del Tribunal Suprem.

—Sí, i també d'una disposició addicional de la Constitució que es

(Passa a la pàgina 7)

LES CORTS

L'ordre del dia per a la sessió d'avui

Madrid, 12. — L'ordre del dia a la sessió de demà del Congrés és el següent:

Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de despeses de les obligacions generals de l'Estat per a l'any 1935.

Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de despeses de les obligacions dels departaments ministerials per a l'any 1935, de les seccions següents:

Secció segona. — Ministeri d'Estat. Vot particular del senyor Rodríguez de Viguri.

Secció tercera. — Ministeri de Justícia.

Secció cinquena. — Ministeri de Marina.

Secció 12. — Ministeri de Comunicacions.

Secció 15. — Participació de corporacions i particulars d'ingressos de l'Estat.

Dictamen de la Comissió de la Presidència, novament redactat, sobre el projecte de llei d'Incompatibilitats. Vots particulars dels senyors Calvet, Alvarez Robles, Lazcano, Alonso de Armijo i Picaeva a l'article 1er., i dels senyors Fellicena i Acuña, i senyora Nelken, als articles 1er., 2on. i 3on.

Dictamen de la Comissió d'Agricultura sobre el projecte de Llei donant caràcter de tal al decret del 19 de gener de l'any en curs pel qual s'establen noves normes per al funcionament de l'Institut del Foment del Cultiu Cotoner. Informe de la Comissió de Finances.

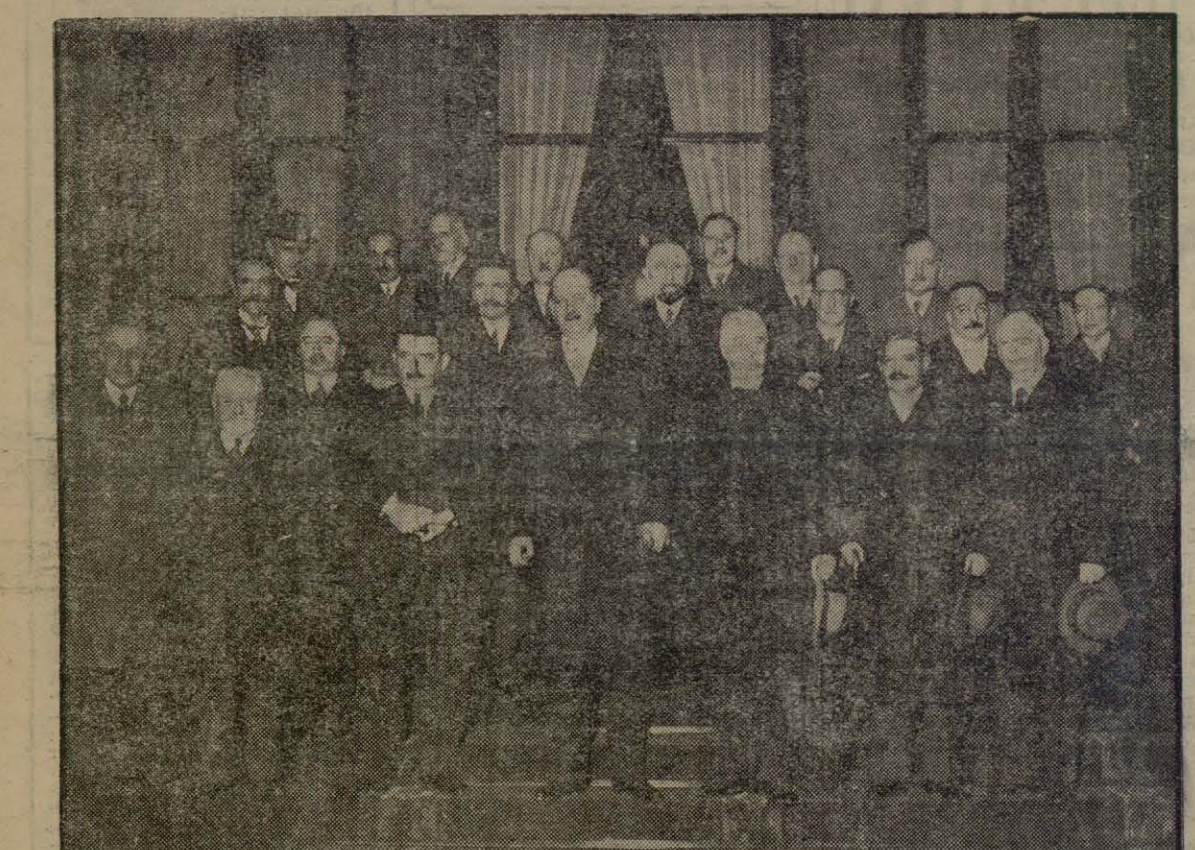
Projecte de Reglament de les Corts redactat per la Comissió. Vots particulars dels senyors Alonso de Armijo, Besteiro i Pedregal.

Dictamen de la Comissió d'Hiscenda sobre la proposta de llei modificadora dels articles de l'Estatut municipal. Vots particulars dels senyors Gasa i Ruiz Valdepenas.

Dictamen de la Comissió de Justícia sobre el projecte de llei modificadora de les disposicions i preceptes que fins ara venen regint per tal d'evitar la tinença il·lícita d'armes i explosius. Vot particular del senyor Reig.

Dictamen de la Comissió d'Agricultura sobre el projecte de llei de protecció a parellers i petits llauradors.

EL NOU GOVERN FRANCÉS

El ministeri Flandin ha estat presentat al President de la República. Heu-vo-el-aol, fotografiat a la sortida de l'Elisi.

D'esquerra a dreta, primer rengle: German Martin, Marcel Regnier, Edouard Herriot, P. E. Flandin, President del Consell; Lluís Marin, Pere Laval, M. Mallarmé

Segon rengle: Enrio Roy, Lluís Rollin, Jordi Pernot, B. Pradier, Marchandeau, Queuille, Jordi Mandel

Tercer rengle: Pietri, general Doinin; General Maurin; Casser, Jordi Rivellat, William Bertrand i Pau Jacquier

(Foto. Grafinform)

Alemanya tornaria a la Societat de Nacions si se li reconeixia la igualtat de drets

Berlin, 12. — El «Berliner Tageblatt» publica un llarg article editorial sobre la situació d'Alemanya en l'actualitat i especialment en el que es refereix a la seva retirada de la Societat de Nacions.

En aquest article es lamenta que Alemanya hagi quedat aïllada internacionalment i es posa de relleu la gran importància de la Societat de Nacions com a punt de concentració de tots els punts de vista internacionals, amb la qual cosa — diu en aquest editorial — s'eviten obtuses interpretacions.

Els elements oficials d'Alemanya insisteixen aquests dies que no volen tornar a Ginebra, però l'article del «Berliner Tageblatt» és considerat per alguns observadors polítics com a indicació d'un desig secret d'Alemanya de tornar a la Societat de Nacions mentre, naturalment, li fos reconeguda pràcticament la igualtat de drets.

En aquest article editorial, signat per Paul Schaffer, redactor cap de l'esmentat periòdic, s'expressa l'opinió de que l'absència del Japó no pugui perdurar indefinidament i que és probable que en un moment donat els Estats Units decidixin entrar a l'organisme de Ginebra. Si això ocorregués, l'aïllament d'Alemanya seria molt més acusat. L'article diu que, en la seva opinió, Alemanya tornaria a Ginebra amb la sola condició que se li atorgués la igualtat de drets.

L'esmentat article acaba amb el paragraf següent:

«Sigui com sigui, la Societat de Nacions ha d'ésser considerada tal com és. Adoleix de totes les imperfeccions inherents a totes les obres humanes però té una indubtable importància política. En el gran debat que nosaltres estem sostenint sense freua contra la major part d'Europa, la Societat de Nacions constitueix un element importantíssim que s'ha de tenir en compte. En aquests moments en que nosaltres estem lluny, hem de concentrar la nostra atenció demunt Ginebra per tal que no sigui ditant el que se'ns deu.»

POLITICA CATALANA

UNA DECLARACIO DEL SR. PERE COROMINES

El senyor Pere Coromines, ha declarat, a prec de les més destacades personalitats de l'Esquerra que estan detingudes que, salvant tota la independència i les opinions de representants polítics afiliats a l'Esquerra que estan en llibertat i poden actuar políticament, no pot ningú atribuir-se llur representació. Creuen les personalitats detingudes, a més d'això, que s'han produït fets nous i que caldrà orientar sobre ells en l'esdevenir la política a Catalunya, i es reserven el dret d'explicar en el seu dia la seva actitud i la de tots.

—Mira, el Barcelona és altra vegada campió. —Sí noi; tot torna.

COMERÇ I FINANCES - LA BORSA

ARQUES SOLER d'un sol BLOC MASSIS AMB BLINDATJE (patentat) incombustibles e imperforables amb el SOPLET

CANVIS DE MONEDES

Table with exchange rates for various currencies: Lliures, Francs, Dollars, etc.

Borsi del mati Nord, 52'60, 52'20, 52'30; Alacant, 41'00, 40'80, 40'90; Transversal, 21'00, 20'75, 21'00; Colonial, 44'50, 44'75; Explosius, 115'25, 114'75, 115'00; Rif, 56'25, 56'35; Algües, 174, 174'15; Chade, 367, 365.

Borsa de la tarda Nord, 52'40, 52'25, 52'50; Alacant, 40'80, 41'10; Rif, 56'25, 56'65; Explosius, 115, 114'85; Docks, 15'75; Sucres, 37'75, 38'15; Etilenes, 47'00, 48'00, 47'75; Algües, 174, 174'25; Plates, 15'00; Filipines, 306, 304; Chade, 365, 364.

Borsa oficial Nord, 52'30, 52'35; Alacant, 41'00 Chade, 336'00; Chade D, 72'30; Chade E, 71'20; Filipines, 306, 305; Explosius, 114'75; Sucres, 38'00; Sevillana d'Electricitat, 72'00, paritat; Marroc, 5 per 100, 83'50, operacions.

SABADELL

DEFUNCIO Alguns veïns del carrer de la Burriana s'adonaren que feia alguns dies que no s'obria la casa número 19 en Cany Quat vivint el sol Andreu Xarar, de 53 anys, solter, com que tampoc no havien vist aquest, aversaren la policia i aquesta s'hi presentava i troba l'esmentat veï mort a terra. Per ordre judicial el cadaver fou traslladat al diposit.

CANET DE MAR

L'ESCOLA DE TEIXITS Divendres passat el president accidental de la Generalitat de Catalunya visità l'Escola de Teixits de Funt, on fou rebut pel senyor alcalde i pel Comitè Executiu del Patronat, els quals, junt amb el director de l'Escola, senyor Muller, li feren els honors i l'acompanyaren en la visita de la seva visita al local, instal·lacions i obres d'ampliació.

El president escoltà atentament l'explicació dels plans per al futur, quant a funcionament d'una Exposició permanent de novetats de maquinària. Així mateix se li exposà la necessitat de poder comptar amb els cabals necessaris per a l'acabament de les obres d'ampliació ja començades.

S'interessà per l'ensenyament de les classes humanes i se l'informà d'un servei d'automòbils, gairebé gratuït, des de Calella i Mataró, per a difondre, facilitant l'assistència a les classes nocturnes, els beneficis de l'Escola entre els obrers de la Comarca. Se li donà, també, informació sobre diverses boques de la Generalitat i de l'Ajuntament de Canet de Mar, les quals permeten a una quantitat de joves de cursar en les classes diàries els estudis necessaris per a la carrera de tècnics en teixits de punt, la qual cosa els va complaure extraordinàriament.

Per a donar una idea de la importància que té, a Espanya, aquesta indústria, se li remarcà que solament a les comarques barcelonines es calcula que existeixen uns 500 fabricants d'aquesta ram, la qual cosa justifica la instal·lació d'aquesta Escola i el seu emplaçament.

EL SENYOR MARTINEZ HERRERA REP ELS PREMIS RIODISTES

A primeres hores de la tarda d'ahir, el senyor Martínez Herrera, rebé els periodistes i els digué que no tenia coses importants a notificar-los.

Manifestà que havent arribat a conèixer-se que no es complien gaire les ordres donades pertocant la prohibició de fumar i escupir als carrers i carrers, reiterant les ordres, i que està disposat a imposar les sancions corresponents als qui deixin d'exercir la deguda acció per a privar-ho.

Acabà dient que descomençava tot el que es refereix a la reconstitució de l'Ajuntament.

LA FAÇANA DE L'AJUNTAMENT

Ahir al matí començà els treballs per a reparar els desperfectes que apareixien a la façana del Palau de l'Ajuntament d'ençà del dia 7 d'octubre passat, a conseqüència de les canonades que hi foren tirades la nit del dia 7 del dit mes.

L'IMPOST D'INQUILINAT La secretaria particular del senyor Martínez Herrera, ha facilitat la nota següent:

Un diari del vespre, es lamenta que, malgrat les rebalces que alguns llogaters han obtingut en els preus de lloguer, quan la rebalça excedeix del 15 per 100 s'obliga als contribuents a presentar instància sol·licitant que se'ls apliqui la quota que correspongui d'acord amb el nou contracte.

No obstant, quan el preu que figura al contracte és inferior a la renda assignada al pis pel Registre Fiscal, l'Administració Municipal aplica l'arbitri en relació al valor del Registre Fiscal, essent aquest document contractat per la Hisenda de l'Estat, mitjançant tramitació molt regulada, en el qual es dona sempre vista al propietari, per a la seva impugnació, ja que constitueix la base per a la imposició de la contribució territorial.

CONCURSOS PER A OBRES Fins el dia 21 de l'actual mes, a les dotze del migdia, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció d'Exampnia, plets de proposició per a optar al concurs relatiu a les obres d'arranjament de l'em-

placament de la carretera de Sabadell a Badalona, carrer del Lleó, núm. 87

Manresa: plaça Plus i Palà, núm. 1

LA CIUTAT

LA CIUTAT

LA CIUTAT

LA CIUTAT

LA CIUTAT

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

TEATRE ROMEA Temporada catalana organitzada i impulsada per l'Empresa FERNANDEZ - BURGAS, Director d'escena: CARLES CAPDEVILA

La Plaça de Sant Joan comèdia en tres actes i en vers de Josep Maria de Sagarra - Una obra i un gran conjunt. - Demà, tarda i nit: LA PLAÇA DE SANT JOAN - D'ajuntament de Sant Joan: QUIMMET I, REI DE XAUXA, amb evocacions de La Caputxeta Vermella, La Ventafocs i En Patufet, vist del Corpus del 1800 amb els gegants en escena, i un gran apoteosi, l'ou com balla.

Teatre Poliorama Temporada oficial de TEATRE CATALA

Les ales del temps Dijous, nit, estrena de la comèdia de Lluís Elías: MADAME

L'assassinat del carrer 42 Teatre modern d'estil americà Intriga i comicitat 40 personatges a escena. Sump-tuosa decoració escènica.

LA DIDDA Nit, a les 10. Butaques des d'una pesseta: LOS ENCADENADOS

Los encadenados Demà, dimecres, tarda i nit, darreres representacions de l'obra de gran èxit: LOS ENCADENADOS

Las insaciables llibre dels senyors Vela i Sierra. Música del mestre Guerrero.

ELS PREUS DE LA CARN L'alcalde accidental, tinent coronel Martínez Herrera, prèviament les oportunitats gestions, ha obtingut que els proveïdors de bou, des d'ahir, facin una rebalça de 0'25 pessetes en les vendes a l'engros i en canal, que s'efectuen a l'Escorxador, i per tal que aquest benefici transcendís als consumidors ha decretat que, a partir d'ahir, les diverses classes de l'esmentat article es vinguin en els mercats i botigues als preus següents:

Pit, faldà, cap de costelles i coll sencer, 1'50 pessetes el quilo. Revés d'espatlla i coll, 3'25 el quilo.

Esputlla i cuixa (mitjana, tall que es peia, cullata, crestó, tall rodó, gerret i cap de mort), 5'25 quilo. Filet, 9 pessetes el quilo. Ossos, 0'35 el quilo. Seu, a 0'40 el quilo.

Per tal que no pugui eludir-se aquesta rebalça, s'han circulat urgentment les ordres oportunes als directors de mercats i als inspectors de proveïdors, per tal que sense cap excusa, en tots els llocs destinats a la venda d'aquesta mena de carns, s'hi posin cartells ben visibles, en els quals es fixi d'una manera clara i inconfusible la nova tarifa que s'ha consignat anteriorment, per tal que no pugui evocar-se cap mena de pretext en contra de la seva estricta aplicació.

VISITA A LA COOPERATIVA D'OBRERS I EMPLEATS MUNICIPALS L'alcalde accidental, ahir al matí, visità les edificacions construïdes per la Cooperativa d'Obrers i Empleats Municipals. L'han acompanyat en la seva visita el president de l'entitat senyor Manuel Martí i Segarra; l'arquitecte director de les obres, senyor Martínez Herrera realitzà una visita detinguda, entrant en diverses finques de distint model, i elogiant amb frases molt amables els directors de l'entitat per l'obra realitzada, oferint al mateix temps tot el seu ajut, durant el temps que hagi d'estar al davant de l'Alcaldia, per tal d'aconseguir totes les millores possibles en benefici d'aquesta Cooperativa, la constitució de la qual és totalment material, desentrellant-se les seves obres dintre d'una gran honradesa i tenint en compte tots els preceptes legals.

Gran Teatre Espanyol

Avui, dimarts, tarda, a les 5. Entrada i butaca, una pesseta: UN CAS... INTERESSANT O LA MEVA DONA NO ES LA MEVA DONA. - Nit, a les 10. Darrera setmana de l'èxit del segle: UNA GRUADA PER TOT I Don Juan Tenorio sonoro pel més llarg i més fonament SANTPERE. Música del mestre Torrents - Es despatxa en tots els Centres de Localitats.

Teatre Novetats

Avui, nit i cada nit, a les 10, el gran èxit de la nova sarsuela en tres actes, llibre i música del mestre Penella: EL RIO DORMIDO

Curro Gallardo

Sorollós triomf de PAU HER-TOGS I RICARD MAYRAL. - Despatxa a Compaduria.

Teatre Barcelona

Avui, dimarts, tarda, a les 5'15, la deliciosa comèdia de Serrano Anguita: EL PAN COMIDO EN LA MANO gran èxit d'interpretació

CINEMES

Cinéma PARIS Av. Pta. Ansel, 11 i 13. Tel. 14544 Tarda, 4'30. Nit, 9'45: Sempre el millor programa JOURNAL PATHE: Jean Bara en el seu triomf:

La virgen de la Roca (El miracle de Lourdes) REVISTA FEMENINA - El formidable Skeech musical:

Asi gusta trabajar Grandios èxit del super-film: BOLETO - 2'30 tarda i 9'45 nit: quilla per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les 6.

FANTASIO Avui, tarda, a les 4 i nit, a les deu. Estrena de l'interessantíssim film: SOLA CON SU AMOR per Silvia Sidney

SALONS CINAES TIVOLI - 4 tarda i 10 nit: LA BATALLA, Charles Boyer i Anna-Bell, 4'05 i 6'20 tarda, 10'40 nit. FEMINA - 4 tarda i 9'45 nit: TOSSELINGO, S. O. C. D., per Francesc Dee, 5'30 tarda i 9'45 nit: GRACIA Y SIMPATIA, Shirley Temple, 4 i 6'40 tarda, 11'10 nit.

CATALUNYA - 4 tarda i 10 nit: SOR ANGELICA, en espanyol, Lluís Vireos, 4 i 6'30 tarda, 10'45 nit. KURSAAL - 4 tarda i 9'45 nit: EL BESÓ DE LA MUERTE, David Mannes, 5'20 tarda i 9'45 nit: EL PRINCIPE ENCANTADOR, 4 i 6'35 tarda, 11'05 nit.

ACTUALITATS. - Continua de 3 tarda a una matinal: Noticiaris, Reportatges Fox i CARRIERS BLANCS. PATHE PALACE. - Continua 4 tarda: EL TRIANGULO DE FUEGO, 4'10 tarda i 8'30 nit; CAPITAN D'ALOU, 5'30 tarda i 9'45 nit; SINFONIA DE AMOR, John Boles, 6'40 tarda i 11 nit.

EXCELSIOR. - 4 tarda i 9'30 nit: LA TUVE MIS BRAZOS, 5'20 tarda i 9'45 nit; SINFONIA DE AMOR, John Boles, 6'35 tarda i 10'55 nit.

PUBLI - CINEMA Sessió continuada. Selent. UNA PESSETA. NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

VARIETATS Frontó Principal Palace Demà, tarda, a les 4'15. Debut d'Argararé i Ibarlucea i ARGARARÉ - TROBODORO contra URIBARRENEA. - Nit, a les 10'15: SOLOZABAL - CHIGUITO TOT I L'ALTRE, contra ARAQUISTAIN - QUINTANA I. - Detalls per cartells.

Frontó Novetats Demà, dimarts, tarda, a les 4: GALLARTA II - URZAY contra CHEQUITO BILBAO - LEONA. - Nit, a les 10'15: SOLOZABAL - CHIGUITO TOT I L'ALTRE, contra ARAQUISTAIN - QUINTANA I. - Detalls per cartells.

EDEN CONCERT Nova empresa Nou de la Rambla, 12. Tel. 1923 Gran èxit de VERA FREY - SARTIJA JORDAN - PILAR DEL EDO (en Edon 1934) - PAQUITA FLORES. CARMEN VARGAS Estrella del ball escalfat NANIN caricat còmic i MARUJA TOMAS Miss frivolitat 1934

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIABLES

Table with columns: Deutes de l'Estat, Obligacions Industrials, Ant. Avul

Table with columns: Deutes obligacions, Ant. Avul

Table with columns: Ferrocarrils, Ant. Avul

Table with columns: Accions Industrials, Ant. Avul

Table with columns: Generalitat, Ant. Avul

Table with columns: Ajuntaments, Ant. Avul

Table with columns: Tramvies, Ant. Avul

Table with columns: Navieres, Ant. Avul

Table with columns: Aigua i Canals, Gas i Electricitat, Ant. Avul

Table with columns: Antiques Diputacions, Ant. Avul

Table with columns: Juntes d'Obres Públiques, Ant. Avul

Table with columns: Valors amb garantia de l'Estat, Ant. Avul

Table with columns: Valors que es cotitzen com accions públiques, Ant. Avul

MAS & ROCA CAMISERS 16 FONTANELLA 16 24 PORTAFERRISSA 26 Rebudes les novetats de la present temporada

COMARQUES SANT ADRIA DEL BESOS DE L'INTENT DE VAGA GENERAL DE LA SETMANA PASSADA ALTRES NOVES

LICEU DALMAU DIDACTA I LINGUAPHONE Barcelona: carrer València, núm. 245 Badalona: carrer del Lleó, núm. 87 Sabadell: plaça Galan i Garcia, 9 Terrassa: carrer Francesc Macià, 5 Manresa: plaça Plus i Palà, núm. 1

OLOT EL TEMPS I NOVA CASERNA Des de començaments de la setmana passada que estem, com si diguéssim, en ple hivern, puix que el fred que fa és més propi del mes de gener que no pas del que som. La neu, per ara, no ha fet més que uns Heugeres aparicions al cim del Puigmal, però tot fa creure que aquest hivern serà abundós en aquestes precipitacions.

L'HOSPITALET LA CREU VERMELLA Dimarts s'efectuà, al dispensari que la Creu Roja sosté a la barriada del Collblanc, la inauguració oficial del curs 1934-35 de l'Escola d'Infermeres. Previ a l'acte l'alcalde accidental capità Alfred Martín, al qual acompanyaven la presidenta de l'Institut, a l'Hospitalet, Eugènia Casanova, vídua Farnés; la secretaria, Empar Lasala; la mare superiora de les Germanes de Sant Vicenç de Paul, que presideix els serveis al dispensari i clínica; el doctor Noves, director d'aquests, i els doctors Coderc, Bulxada, Busquets i Pujol. Fou començat l'acte amb la imposició de la medalla d'infermeres a les senyorettes Teresa Costa, Emilia Fonteca, Maria Fontanals, Antònia Miró, Adella Bosch, Mercè Mundet, Carme Muné i Anna Sánchez, les quals han acabat els estudis en el passat curs. Es col·locà el braçal a les alumnas del segon curs, i fou llegida una carta de felicitació que li Julia Forqueres, parlant el doctor Noves, senyora Casanova i finalment l'alcalde accidental, senyor Martín Velázquez. L'acte es veure molt concorregut, sobretot per part de senyorettes de la localitat.

LA GERPERUDA PEL CARRER Té la cara bonica; desperta admiració i llàstima al mateix temps. Aquests defectes tan perjudicials per a les senyorettes poden evitar-se amb el tractament racional científic comparable al del jardiner que corregeix els defectes de l'arbre jove Unica casa especialitzada per als casos d'Escoliosi, Cifosi, Lordosi i Encorbats

COTILLERIA ORTOPÈDICA CIENTÍFICA LES CESA 17, Hospital, 17. - Tel. 23474 + 133, Hospital, 133. - Tel. 20433 BARCELONA

LA GERPERUDA PEL CARRER Té la cara bonica; desperta admiració i llàstima al mateix temps. Aquests defectes tan perjudicials per a les senyorettes poden evitar-se amb el tractament racional científic comparable al del jardiner que corregeix els defectes de l'arbre jove Unica casa especialitzada per als casos d'Escoliosi, Cifosi, Lordosi i Encorbats

LA CIUTAT

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració: Ronda Universitat, 25. Telèfon 22122

Impremta: TALLERS NUM. 48. Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ: Barcelona, un mes 750 pts. Fora, un trimestre 2.500 »

PREMSA

«La Nació» Sempre és bo per a nosaltres, homes d'esquerra, llegir la premsa de dretes. Sobretot aci on la premsa de dretes contra amb tant d'èxit...

«El Debate» També s'ocupa dels fets de la Facultat de Medicina i diu, entre altres coses igualment divertides: «En la Facultat de Medicina de Madrid un grup de estudiants biez, ayer varios diasporos. Cayeron cuatro heridos...»

«Diario de Madrid» «El asalto a la Facultad de Medicina. Al mismo tiempo que se celebran en el sentido de estas revoluciones orientadas. Ni contra este régimen ni contra el anterior ni contra ninguno establecido...»

«La Voz» «Hace algunas semanas dijimos, comentando un artículo de un diario republicano de esta ciudad que era preciso desarmar, no sólo a las izquierdas sino a las derechas también...»

«El Correo Catalán» «Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No vamos a parodiar a quien dijo olímpicamente un día: «Espanya ha de ser católica...»

«El Telégrafo» «Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cual de ellos sea el de más adecuada aplicación en España...»

«Heraldo de Madrid» «Los periódicos de las derechas españolas siguen comentando la crisis francesa con la clara intención de hablar de París para referirse a Madrid. Derecho legítimo y cuerdo también...»

«El Correo Catalán» «Esperanza Albert denunció que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, digué, d'unes 2.000 pessetes...»

«El Correo Catalán» «La senyora Rosa Rivera donà compta a la policia que a la seva botiga del carrer de Sant Andreu, número 200 havien entrat els ladrones i havien robat articles valorats en 2.640 pessetes, en efectes...»

«El Correo Catalán» «No ens ha estat possible esbrinar el que s'havia tractat en la reunió que celebrà ahir, sota la presidència del fiscal inspector senyor Vara, els fiscals de l'Audiència...»

«El Correo Catalán» «Ha estat presentada una denuncia per Lorena Sayos domiciliada al carrer de Daviz i Velarde segons la qual uns desconeguts entraren al seu domicili i després d'endur-se'n part dels mobles i alguns documents hi calaren foc i es feren espartes...»

«El Correo Catalán» «Diu Josep Carner: «Los juegos de optimistas y de pesimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«El Correo Catalán» «Ha habido santos, artistas y patriotas de mirada hosa, de animo como encrueldado consigo mismo, y otros timbados de esperanza, resplandecientes de garantizada ilusión...»

pio, defendiendo con entusiasmo al protestante Doumergue, sin decir que el protestante Doumergue quería revisar la Constitución francesa en sentido contrario al deseo revisionista de «El Debate». Porque el jefe de la Ceda aspira, en efecto, a una segunda Asamblea legislativa para quitar a la Ceda el Estado y la facultad de disolver por sí la Cámara. Ahora bien: el jefe de la Ceda en este caso está más cerca de los radicales socialistas franceses que del Sr. Doumergue, quien precisamente quiere sustraer a la seguridad de la fuerza armada el derecho de concederle exclusivamente al jefe del Estado. Cauto y condescendiente el órgano de la Ceda, defiende a M. Doumergue sin exponer el proyecto revisionista del ex presidente de la Cámara francesa, con el solo apoyo del Consejo francés, con el solo apoyo de las izquierdas francesas y de las izquierdas españolas. En su defensa hace confesiones peligrosas, verdad y pose en un terreno revolucionario. Cambia la verdad diciendo que Doumergue tiene incompatible con las dretes el patriotismo y la propia estima. Ahora bien: toda la carrera política del Sr. Doumergue es la de un revolucionario hasta su elección a presidente de la República fue de la izquierda democrática — radical socialista — y presidente de este grupo.

«No se pueden nunca sembrar en un país semillas revolucionarias en el sentido de estas revoluciones orientadas. Ni contra este régimen ni contra el anterior ni contra ninguno establecido. Porque si las semillas prenden ya no hay voluntad humana capaz de contener los desarrollos posteriores ni aun reducir los frutos a la medida de un deseo pueril. Cada vez que un sector se sienta descontento creará que su derecho a la revolución es tan legítimo como el de quienes predicaron e hicieron otras revoluciones».

«La Nación» no recorda que nació al caliz de la dictadura de Primo de Rivera. I des de l'adveniment de la República no ha fet més que exaltar la vesania dels monarquies facciosos.

«El Debate» També s'ocupa dels fets de la Facultat de Medicina i diu, entre altres coses igualment divertides: «En la Facultat de Medicina de Madrid un grup de estudiants biez, ayer varios diasporos. Cayeron cuatro heridos...»

«Diario de Madrid» «El asalto a la Facultad de Medicina. Al mismo tiempo que se celebran en el sentido de estas revoluciones orientadas. Ni contra este régimen ni contra el anterior ni contra ninguno establecido...»

«La Voz» «Hace algunas semanas dijimos, comentando un artículo de un diario republicano de esta ciudad que era preciso desarmar, no sólo a las izquierdas sino a las derechas también...»

«El Correo Catalán» «Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No vamos a parodiar a quien dijo olímpicamente un día: «Espanya ha de ser católica...»

«El Telégrafo» «Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cual de ellos sea el de más adecuada aplicación en España...»

«Heraldo de Madrid» «Los periódicos de las derechas españolas siguen comentando la crisis francesa con la clara intención de hablar de París para referirse a Madrid. Derecho legítimo y cuerdo también...»

«El Correo Catalán» «Esperanza Albert denunció que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, digué, d'unes 2.000 pessetes...»

«El Correo Catalán» «La senyora Rosa Rivera donà compta a la policia que a la seva botiga del carrer de Sant Andreu, número 200 havien entrat els ladrones i havien robat artículos valorados en 2.640 pessetes, en efectes...»

«El Correo Catalán» «No ens ha estat possible esbrinar el que s'havia tractat en la reunió que celebrà ahir, sota la presidència del fiscal inspector senyor Vara, els fiscals de l'Audiència...»

«El Correo Catalán» «Ha estat presentada una denuncia per Lorena Sayos domiciliada al carrer de Daviz i Velarde segons la qual uns desconeguts entraren al seu domicili i després d'endur-se'n part dels mobles i alguns documents hi calaren foc i es feren espartes...»

«El Correo Catalán» «Diu Josep Carner: «Los juegos de optimistas y de pesimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«El Correo Catalán» «Ha habido santos, artistas y patriotas de mirada hosa, de animo como encrueldado consigo mismo, y otros timbados de esperanza, resplandecientes de garantizada ilusión...»

Sota l'estat de guerra

LA CAUSA CONTRA EL SENYOR AZANA Davant el magistrat senyor Lecea, el Fiscal del Tribunal de Cassació i el secretari senyor Ferratges, declararen ahir en la causa que hom segueix contra l'ex-President del Consell de Ministres, senyor Manuel Azana, els senyors Nicolau d'Oliver, Angulo i Brauli Solsona.

DETECCIONS A GIRONA Han estat detinguts, a Girona, i portats a la presó, els germans senyors Enric i Emil Garcia Vigneaux. També, després de fer un rigorós escorcoll al seu domicili, fou detingut per la guàrdia civil industrial d'aquella ciutat senyor Amadeu Martinel.

TRASLLAT DE DETINGUTS A GIRONA El diumenge, a la nit, es procedí, a Girona, al trasllat dels presos que estaven allotjats a les casernes d'Infanteria i Artilleria i als baixos de l'Audiència, a l'antiga fàbrica de paper de l'Aurora, situada a uns dos quilòmetres de la capital, i la qual ha estat convenientment habilitada per al nou objecte a la qual provisionalment se la destina. El trasllat es verificà en camions custodiats per les tropes i durà fins a les tres de la matinada. Han restat instal·lats a l'esmentat edifici 500 detinguts dels successos del passat octubre.

ES DETINGUT UN EX-ALCALDE D'OLOT Ha estat detingut l'ex-alcalde d'Olot senyor Ramon Aubert, sobre el qual sembla que pesa l'acusació d'haver facilitat, com a delegat governatiu, a persones que acuden a aquell punt, el qual càrrec exercí els dies 5 i 6 d'octubre, la circulació d'uns fulls impresos en els quals hom invitava a la vaga general.

UN RECURS DEL DEFENSOR DEL SR. SANTIJA L'advocat senyor Puig d'Asper, defensor de l'ex-ministre de la República senyor Santija, ha interposat recurs de súplica contra l'acord de la sala segona del Tribunal Suprem inhihibit-se a favor de la jurisdicció militar en la causa que contra l'esmentat senyor Santija s'ha iniciat.

A L'AUDITORIA MILITAR Tot a mati del diumenge, a l'Auditoria Militar, es continuà rebent declaració als testimonis que havien estat prèviament cridats. Les persones que acuden a aquell Centre per tal de demanar autorització per a visitar els seus familiars que es troben detinguts, foren nombroses. Foren concedides les autoritzacions per rigorós torn.

PER DUR UNA INSIGNIA Diumenge a la tarda fou detingut un milany de vint-i-un anys anomenat Pere Cases i Carrens, que duia al trauc del geu una insígnia prohibida.

«El Matí» «Troben encertada la lluita contra la F. U. E. en nom de la llibertat escolar, la qual ha de tendir a fer desaparèixer tota mena de privilegis, ja que cap privilegi pot existir en llibertat amb l'ambient universitari. Però, per Déu, no empenyem aquesta lluita amb un nom d'extremisme, ja que amb aquest procediment no s'aconsegueix destruir un monopoli però s'estableix un altre. El feixisme, triomfant a tants llocs, no és desitjable, però precisament portava la llibertat als pobles aquell esperit de convivència tan desitjat per a nosaltres...»

«El Correo Catalán» «Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No vamos a parodiar a quien dijo olímpicamente un día: «Espanya ha de ser católica...»

«El Telégrafo» «Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cual de ellos sea el de más adecuada aplicación en España...»

«Heraldo de Madrid» «Los periódicos de las derechas españolas siguen comentando la crisis francesa con la clara intención de hablar de París para referirse a Madrid. Derecho legítimo y cuerdo también...»

«El Correo Catalán» «Esperanza Albert denunció que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, digué, d'unes 2.000 pessetes...»

«El Correo Catalán» «La senyora Rosa Rivera donà compta a la policia que a la seva botiga del carrer de Sant Andreu, número 200 havien entrat els ladrones i havien robat artículos valorados en 2.640 pessetes, en efectes...»

«El Correo Catalán» «No ens ha estat possible esbrinar el que s'havia tractat en la reunió que celebrà ahir, sota la presidència del fiscal inspector senyor Vara, els fiscals de l'Audiència...»

bidu. Li fou imposada una penya de cent pessetes, que va pagar a l'acte, per la qual cosa fou posat en llibertat.

EL DIPUTAT SR. SAURET El diputat al Parlament de Catalunya senyor Sauret es troba detingut a la Presó de Lleida des del dia 3 d'aquest mes.

NOMENAMENT DE DEFENSOR L'advocat senyor Manuel Thió i Rodés s'ha encarregat de la defensa dels senyors Victòria Gómez, caporal del Sometent de Sans; Ramon Ferrer, President de l'Associació de Detallistes d'Ous, Volateria i Caga; Ramon Bosc i Joan Fitó, consellers municipals de Vic; Jaume Casull, cap de la Guàrdia municipal de Badalona; Josep Tresserras, jutge municipal de Molà; Segimon Vilardell, alcalde de Mastes de Voltrega.

L'AUDITOR DESMENT UNA NOTICIA L'auditor d'aquesta Comandància Militar pregà als periodistes que diàriament acudeixen a aquella dependència que desmenteixen la notícia publicada per «La Vanguardia» d'haver estat aprovada la sentència que el Consell de Guerra dictà contra el comandant de les forces d'Assalt de la Generalitat senyor Humbert Gil Cabrera de sis mesos i un dia d'arrest.

ELS SUMARIS DE LLEIDA Ahir a la tarda sortí cap a Lleida l'auditor de guerra senyor Ricard Ferrer, per a inspeccionar les presons d'aquella localitat i estudiar els sumaris que s'estan tramitant allí.

«El Correo Catalán» «Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No vamos a parodiar a quien dijo olímpicamente un día: «Espanya ha de ser católica...»

«El Telégrafo» «Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cual de ellos sea el de más adecuada aplicación en España...»

«Heraldo de Madrid» «Los periódicos de las derechas españolas siguen comentando la crisis francesa con la clara intención de hablar de París para referirse a Madrid. Derecho legítimo y cuerdo también...»

«El Correo Catalán» «Esperanza Albert denunció que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, digué, d'unes 2.000 pessetes...»

«El Correo Catalán» «La senyora Rosa Rivera donà compta a la policia que a la seva botiga del carrer de Sant Andreu, número 200 havien entrat els ladrones i havien robat artículos valorados en 2.640 pessetes, en efectes...»

«El Correo Catalán» «No ens ha estat possible esbrinar el que s'havia tractat en la reunió que celebrà ahir, sota la presidència del fiscal inspector senyor Vara, els fiscals de l'Audiència...»

«El Correo Catalán» «Ha estat presentada una denuncia per Lorena Sayos domiciliada al carrer de Daviz i Velarde segons la qual uns desconeguts entraren al seu domicili i després d'endur-se'n part dels mobles i alguns documents hi calaren foc i es feren espartes...»

«El Correo Catalán» «Diu Josep Carner: «Los juegos de optimistas y de pesimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«El Correo Catalán» «Ha habido santos, artistas y patriotas de mirada hosa, de animo como encrueldado consigo mismo, y otros timbados de esperanza, resplandecientes de garantizada ilusión...»

PER LA LLIBERTAT D'UNS DETINGUTS Una comissió de regidors radicals visità el delegat de l'Estat, senyor Carretero Pons, per tal d'interessar-se per a l'alliberament d'uns detinguts.

CENT PROCESSATS A TERRASSA Ha tornat de Terrassa el jutge militar senyor Urrutia, el qual ha aplegat en una sola les causes inconcluses pels fets ocorreguts en aquella ciutat.

ESCORCOLL I DETENCIONS Ahir, tardà, a conseqüència d'haver rebut la policia una denúncia que al saló de ball anomenat «L'Ocell de Foc», al carrer Consell de Cent, hi havia diverses armes amagades, practicà un escorcoll, que no donà cap resultat.

AUTE DE PROCESSAMENT I PRESO Arran de la causa que segueix el jutge militar senyor Martínez Peñalver pels fets ocorreguts al Jutjat de Guàrdia la nit del 6 d'octubre, ha estat dictat aute de processament i presó contra l'advocat senyor Xammar.

ALLIBERAMENT DE VINT-I-DOS DETINGUTS Pel jutge militar comandant senyor Galán, ahir foren posats en llibertat 22 detinguts de Sant Andreu de la Barca arran dels fets d'octubre i que eren a bord del vaixell «Uruguay».

«El Correo Catalán» «Per a demostrar als seus lectors que «Espanya no es laica», diu: «No vamos a parodiar a quien dijo olímpicamente un día: «Espanya ha de ser católica...»

«El Telégrafo» «Parece que en fecha próxima será sometido a la aprobación de las Cortes un Estatuto de Prensa. Al presente se estudian los que rigen en las principales naciones europeas para determinar cual de ellos sea el de más adecuada aplicación en España...»

«Heraldo de Madrid» «Los periódicos de las derechas españolas siguen comentando la crisis francesa con la clara intención de hablar de París para referirse a Madrid. Derecho legítimo y cuerdo también...»

«El Correo Catalán» «Esperanza Albert denunció que un desconegut entraren a casa seva i se n'endugueren joies i altres efectes d'un valor, digué, d'unes 2.000 pessetes...»

«El Correo Catalán» «La senyora Rosa Rivera donà compta a la policia que a la seva botiga del carrer de Sant Andreu, número 200 havien entrat els ladrones i havien robat artículos valorados en 2.640 pessetes, en efectes...»

«El Correo Catalán» «No ens ha estat possible esbrinar el que s'havia tractat en la reunió que celebrà ahir, sota la presidència del fiscal inspector senyor Vara, els fiscals de l'Audiència...»

«El Correo Catalán» «Ha estat presentada una denuncia per Lorena Sayos domiciliada al carrer de Daviz i Velarde segons la qual uns desconeguts entraren al seu domicili i després d'endur-se'n part dels mobles i alguns documents hi calaren foc i es feren espartes...»

«El Correo Catalán» «Diu Josep Carner: «Los juegos de optimistas y de pesimistas son necesarios para que el mundo, como dijo el poeta, sin cesar navegue...»

«El Correo Catalán» «Ha habido santos, artistas y patriotas de mirada hosa, de animo como encrueldado consigo mismo, y otros timbados de esperanza, resplandecientes de garantizada ilusión...»

RCA Sense perdre ni una síl·laba escollarà la conferència, el partit, la comèdia... a través d'un receptor de la Radio Corporation of America.

S.I.C.E. PASSEIG DE GRACIA, 29. Models de sobretaula, econòmic, de luxe, per a tota mena de «ondas».

LA JUSTICIA COM CINQUANTA ANYS ENRERA Una dona víctima dels xiots que fan «pedrades» Els que tenen cinquanta anys recorden encara aquells temps que els camps de l'Eixample i de les afors de Barcelona es convertien en llocs de combat on bàndols de bordegressos de diversos barris dirimien les seves rivalitats a cops de pedra.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

AGRESSIÓ I RESISTÈNCIA. — Acusat d'haver agredit una guàrdia i d'haver-se negat a seguir-lo, Rafael Farrés es presenta davant el Tribunal d'aquesta Secció. Fou condemnat a dos anys, quatre mesos i un dia de presó.

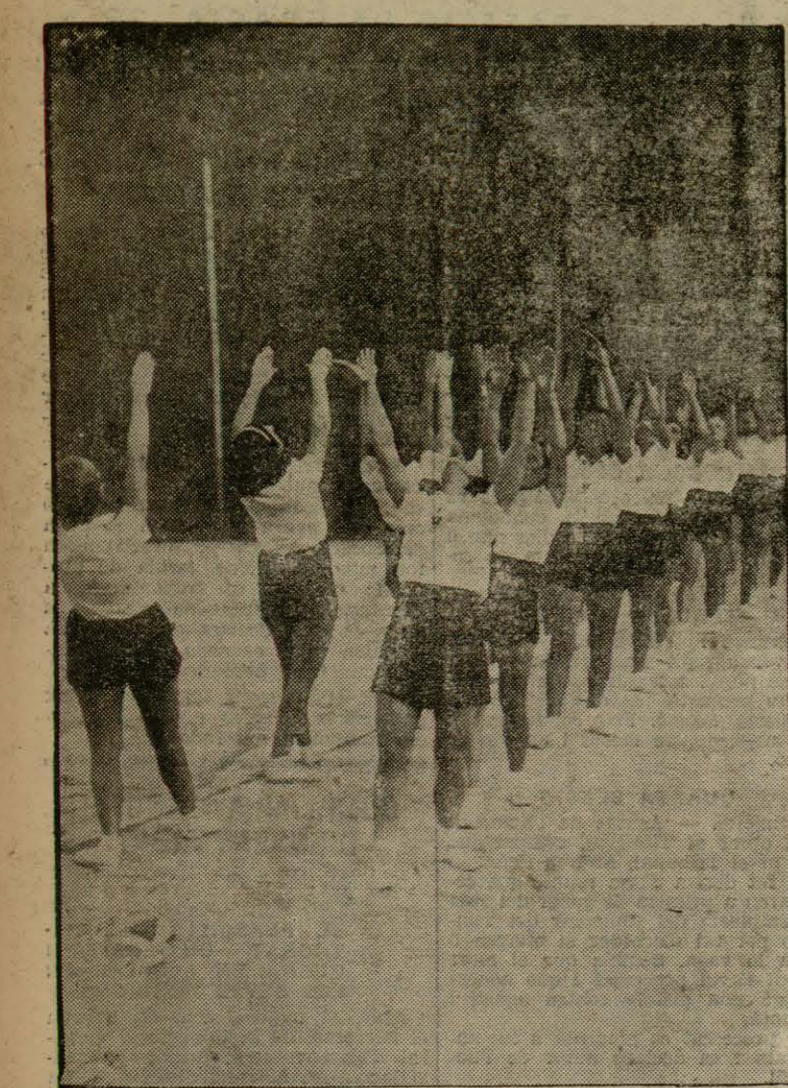
Cerqueu pis? En trobareu de tots els preus. De qualsevulla condició. A tots els barris de Barcelona CONSULTANT LA BORSA DE LLOGUERS DEL BANC DE LA PROPIETAT GIBONA, 2 (Ronda Sant Pere) Telefon 53191

Propyrc Flascó 5 pies. (timbre comprès) - Sobre d'una presa 0.25 A les farmàcies i centres d'específics

La jornada esportiva del diumenge

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL

El "Barcelona", jugant sense mig centre i amb tot i la desgràcia de la davantera amb les rematades, va poder empatar a 2 gols amb l'"Espanol"...

El Club Femení d'Esports celebrà el VII aniversari. Exercicis gimnàstics durant el festival organitzat amb aquest motiu

RUGBY

La darrera jornada de la Copa Tardor. El Barcelona-Jovenut no va acabar per agressió a l'àrbitre

LA CLASSIFICACIO. Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Santboiana, Barcelona, Jovenut, Cornellà, Albijesos, B. U. C.

COMENTARI. Com hom pot veure, el Barcelona i el Jovenut apareixen amb un partit menys que la resta d'equips.

El Campionat de Catalunya començarà el proper dia primer de desembre, i en ell, com a novetat, es registrarà la participació dels segons equips...

BOXA

La fantasia de Pete Martin

Paris, 12. — Es troba a París, el pes mitjà portorriqueny Pete Martin, el qual ostenta el títol de campió welter de Puerto Rico i Venècia.

DIMERCES A L'OLIMPIA

Lluís Logan serà sotmès a un combat de prova davant el suec Anderson

Logan fa la seva reentrada a Espanya acarrant-se amb un dels homes que, en el cas d'èsser vençut per ell, pot revelar les seves pretensions amb justícia.

A Can Ràbia

Espanol, 2 - Barcelona, 2

EQUIPS: «C. D. Espanol» — Fournier; Mas, Pérez; Cifuentes, Soler, Cristóbal; Prat, Edelmiro I, Iriando, Edelmiro II i Bosch.

El que va dir Baer després del matx

Voltat dels seus amics i admiradors, Max Baer després del matx celebrà amb un magnífic sopar el seu esclatant triomf.

EL BARCELONA CAMPIO!!!

El Campionat de Catalunya d'enguany, ja es pot considerar definitivament decidit, ja que la jornada que manca disputar, no pot fer canviar la situació del club que va al davant.

EL BARCELONA HA FET UN MIRACLE

Nosaltres no creiem en miracles, perquè fins avui ningú no ha pogut demostrar-nos que hagin existit ni que puguin existir.

Sense mig centre ha guanyat el Campionat de Catalunya, però no creiem que vulgui córrer la incertesa d'intentar la mateixa sort en el Campionat de Lliga i en el d'Espanya.

En això segurament que estarem d'acord amb el noranta per cent dels espectadors que tingueren ocasió de veure el joc meravellós del gran mig centre català, però és que nosaltres creiem que amb un mig centre que no jugués tant com Soler el «Barcelona» també hauria pogut vencer d'una manera clara l'"Espanol».

A Sant Adrià

Badalona, 2 - Júpiter, 3

EQUIPS: Badalona: Vila, Borrás, Mateu, Espuny, Serracant, Josa, Betancour, Mens, Forques, Xiol i Ballester.

A Girona

Girona, 2 - Sabadell, 1

EQUIPS: Girona: Ivorra, Ferrer, Torredell, Trías, Prieto, Castelló, Xifreu, Babot, Clarà, Balanya i Pagès.

En canvi, el Girona, equip de joc cel·lents condicions. Ell i Raich foren els millors del seu equip. Aquest darrer en tot el partit actuà amb gran encert, tant en l'atac com a la defensiva, i donà mostres d'un gran coneixement de joc, la qual cosa li valgué la primera ovació en marcar el primer gol de manera difícil.

En el segon temps el joc decau extraordinàriament, als 22 minuts Raich d'un xut ras marca el gol de l'empat, en recollir una curta aclariment de Cristóbal. El joc torna a adquirir una major rapidesa, i es registren diverses avançades, encara que amb més insistència per part de l'"Espanol».

A Can Ràbia

Espanol, 2 - Barcelona, 2

EQUIPS: «C. D. Espanol» — Fournier; Mas, Pérez; Cifuentes, Soler, Cristóbal; Prat, Edelmiro I, Iriando, Edelmiro II i Bosch.

A Sant Adrià

Badalona, 2 - Júpiter, 3

EQUIPS: Badalona: Vila, Borrás, Mateu, Espuny, Serracant, Josa, Betancour, Mens, Forques, Xiol i Ballester.

A Girona

Girona, 2 - Sabadell, 1

EQUIPS: Girona: Ivorra, Ferrer, Torredell, Trías, Prieto, Castelló, Xifreu, Babot, Clarà, Balanya i Pagès.

A Girona

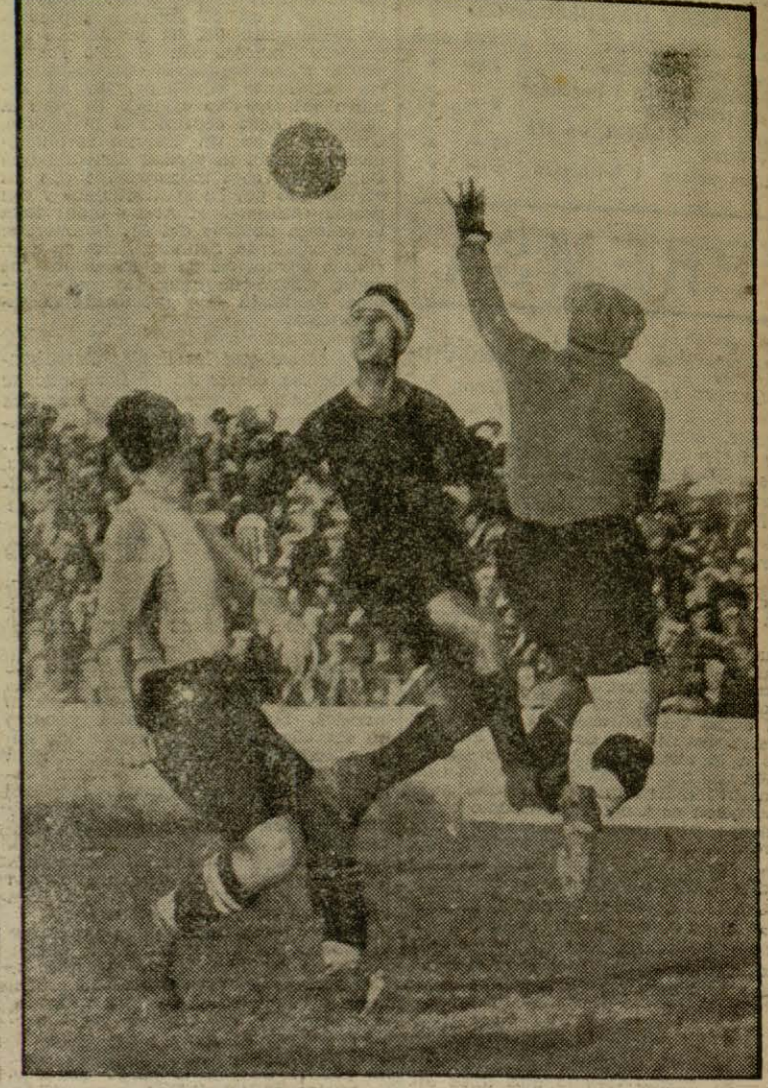
Girona, 2 - Sabadell, 1

EQUIPS: Girona: Ivorra, Ferrer, Torredell, Trías, Prieto, Castelló, Xifreu, Babot, Clarà, Balanya i Pagès.

A Girona

Girona, 2 - Sabadell, 1

EQUIPS: Girona: Ivorra, Ferrer, Torredell, Trías, Prieto, Castelló, Xifreu, Babot, Clarà, Balanya i Pagès.

Forní, el porter de l'"Espanol", evita una rematada de Raich, el brillant interior barcelonista

LES COMPETICIONS FUTBOLÍSTIQUES OFICIALS

RESULTATS

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Espanol-Barcelona, Girona-Sabadell, Badalona-Júpiter.

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Martinec-Sans, Sant Cugat-Europà, Santboiana-Sant Andreu, Reus-Mollet, Terrassa-Tarrega, Horta-Manresa, Huro-Mollet, Palafrugell-Calella, Poble Nou-Granollers.

PUNTUACIONS

Table with 2 columns: Team and Points. Rows include Barcelona, Sabadell, Júpiter, Espanol, Girona, Badalona.

Table with 2 columns: Team and Points. Rows include Sans, Martinec, Reus, St. Andreu, Santboia, Noya.

Table with 2 columns: Team and Points. Rows include Terrassa, Europa, Manresa, Tarrega, Horta, St. Cugat.

Table with 2 columns: Team and Points. Rows include Huro, Granollers, Calella, Mollet, Poble Nou, Palafrugell.

A LA RESTA D'ESPANYA

RESULTATS

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Baracaldo-Irun, Arenas-Ossasuna, Donostia-Ath. Bilbao.

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Castellà-Arago, Cantabria-Rioja, Madrid-Athletic, Valladolid-Saragossa.

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include València-Hércules, Betis-Llevant, València-Sevilla.

GALICIA-ASTURIAS

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include (Grup Galic), Celta-R, Ferrol, (Grup Astúries), Sporting-Avilés.

A LA RESTA D'ESPANYA

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Baracaldo-Irun, Arenas-Ossasuna, Donostia-Ath. Bilbao.

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include Castellà-Arago, Cantabria-Rioja, Madrid-Athletic, Valladolid-Saragossa.

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include València-Hércules, Betis-Llevant, València-Sevilla.

GALICIA-ASTURIAS

Table with 2 columns: Team and Score. Rows include (Grup Galic), Celta-R, Ferrol, (Grup Astúries), Sporting-Avilés.

fou també favorable al Sabadell, el qual arriba constantment davant la porta del Girona, però l'incertesa intervenent el porter i defenses gironines impossibilitaren el que pogués marcar.

A mesura que el partit avançava el nerviosisme dels sabadellencs anava accentuant-se, i després d'un intens domini dels gironins, en intentar Morral donar la pilota al porter Masip, ho féu amb tanta desgràcia que la pilota anà a parar a la xarxa, aconseguint d'aquesta manera el Girona el seu primer gol.

Fou a les acaballes del partit, quan Pagès féu una passada a Trías, el qual, esquivant l'entrada del defensa Morral, va poder rematar i assolir el gol de la victòria.

El partit fou força interessant, a honor als vençuts, val a dir que el Sabadell fou en tot moment l'equip que demostrà més classe.

VOL A VELA

Ha estat batut el rècord d'Espanya de duració. Madrid, 12. — A Guadarrama han estat efectuades les proves del nou avió veler «Inginyer Industrial», projectat el curs passat per l'alumne del sisè any de l'Escola Central d'Enginyers Industrials, senyor Joan Maluquer i construít pels membres de l'Agrupació de vols sense motor de dita Escola.

LA POLITICA

Es reuneix el Comitè Executiu del partit radical. — Diumenge passat, al matí, celebrà la seva reunió setmanal el Comitè Executiu del Partit Radical de Barcelona.

A la sortida fou facilitada una nota oficial que diu així: «El Comitè executiu del Partit Radical de Barcelona celebra avui, diumenge, la seva reunió setmanal, sota la presidència del senyor Santamaría. En aquesta reunió foren examinades i debatudes algunes iniciatives i proposicions formulades per diversos entitats del Partit, directament relacionades amb els interessats moments actuals de la política catalana.

A més a més, el Comitè executiu s'assabentà, amb satisfacció plena, de l'actitud de l'eliat i entusiasta col·laboració que respecte a aquell organisme observen els presidents de totes les entitats del Partit, que en dues reunions d'ara fa poc, la qual reiterada en forma tan explícita i concloent, que el Comitè executiu, a partir d'aquest instant, es considera més obligat que mai a no defraudar la confiança que en ell fou depositada, al qual efecte es proposa desenvolupar l'actuació eficient i positiva que el Partit realitza en Catalunya i Espanya».

CASA RESIDENCIAL

TURISTES. Plaça Catalunya. Habitacions des de 5 pessetes. Sense port. Aigua calenta i freda, bany, Tels. 20718. ASCENSOR. Ronda l'èfon 20718. ASCENSOR. Ronda Universitat. num 22 207.

Entreactes

HOM DIU...

...que Agustí Collado i Roig Guimera han enllestit dues comèdies. ...que la primera d'elles ha estat una producció d'espectacle, amb il·lustracions musicals, la qual obtindrà un rotund èxit de lectura, essent acceptada immediatament per la direcció d'un popularíssim teatre de Barcelona.

...que la segona producció ha estat una comèdia dedicada als amants de Catalunya, la qual es titula «El pas de la glòria».

...que aquesta comèdia, d'acord amb la intenció dels seus autors, serà estrenada per un elenc amateur.

...que l'elenc és el de l'Associació Amics del Teatre, que actua en el Teatre Escola.

...que la data de l'estrena ha estat fixada per al proper dia 9 de desembre.

MARYLAND Triomfen rodonament amb PASO A LA JOVENTUD MARTHA EGGERTH JAN KIEPURA

...que al Romea no descansen. ...que per a després de «La plaça de Sant Joan», l'empresa té preparades dues estrenes.

...que una d'elles és «Una veu llunyanca», de Joan Minguet.

...que l'altra és «Una vegada era un príncep», d'Apelles Mestres.

...que ambdues obres són d'indiscutible mèrit.

...que l'empresa hi té posada molta fe.

...que al Poliorama anuncien estrena.

...que es tracta de «Madame», de Lluís Elies, ja sancionada «avorablement» per la crítica.

...que la protagonista l'encarnarà la senyora Nicolau.

...que l'estrena està fixada per al dijous que ve.

...que s'estrenarà un magnífic decorat de Bosch Roger.

...que l'èxit sembla descomptat.

...que serà retrada del cartell, doncs, «Les ales del temps», d'Avell Artís.

...que, precisament, ara que es parla d'Avell Artís, recordem que el proper dia 15, o sigui dijous vinent, i sota la seva direcció, debuta una Compañia de teatre català en el Coliseu Pompeia de Gràcia.

...que la Compañia «ctuarà» diàriament.

...que el debut serà amb l'estrena de «Valentina», de Carles Soldevila.

...que aquesta nit, en el Teatre Apolo, estrenen «Humanitat», de P. X. Sabarís.

...que aquest drama serà alternat amb «l'assassinat del carrer 42».

...que per a més endavant sembla que la direcció d'aquest teatre té en cartera una obra realista dels senyors Vinyes i Oliva, titulada «Una carretera», una altra d'Eduard Borràs, que porta el títol de «Baixos fons», i encara una altra de Lluís Capdevila, que respon per «El crim de mitja nit».

...que en el Barcelonès han deixat de fer teatre català.

...que la gent no anava a aquell teatre i per això l'empresa ha decidit canviar de gènere.

...que ara fan melodrames castellans.

...que sembla que amb aquest gènere es defensa millor.

...que Escola d'Art Dramàtica, de Molins de Rei, estrenarà el proper dia 8 de desembre, una nova obra de Florenci Cornet.

...que aquesta obra es titula «Fortitudo».

...que Florenci Cornet ja treballa en una altra comèdia.

TEATRE I CINEMA.

EL RETORN TRIOMFAL DE JOSEFINA TAPIAS

Entre bastidors, al Romea... Nit d'estrena... «La plaça de Sant Joan» J. M. de Sagarra; inauguració de temporada, presentació de companyia i debut de Josefina Tapias, l'actriu que retorna triomfalment a la nostra dramàtica, després d'uns anys d'absència...

El cambró de Josefina és ple de gom a gom... Autors, artistes, amics... i periodistes. Salutacions. Expectació... Josefina és rebuda amb tota la cordialitat que hom esperava. I, en acabar la comèdia, tothom digué, unànime:

—Feia temps que no havíem vist una actriu catalana del temps, de la dicció i del gest de la Tapias.

Josefina, doncs, havia retornat a la nostra dramàtica sota el signe del triomf.

—Escripau-nos quelcom del vostre pas per l'escena catalana — hem demanat a l'eminent actriu.

—L'any 1921 vaig actuar tres mesos en la companyia constituïda per a l'estrena d'«Alta banca», d'Àngel Guimerà. Aquella fou la meua primera actuació seriosa... Seguidament vaig ésser contractada per l'empresa Guerrero-Díaz de Mendoza per a debutar a Madrid a primers de l'any 1922. Vaig retornar després a la nostra escena, l'any 1927, i vaig fer una temporada de català al Teatre Novetats. I, fins ara, havia seguit treballant a l'escena castellana...

—Quina impressió us ha fet tornar al teatre català?

—No puc dir, com voldria, que tornava a casa definitivament. Si, però, que em retrobava a mi mateixa dels anhels i desigs d'arribar-me'n, mai no aconseguits i tan difícils com destijats... Sumeu: en dues meves actuacions al teatre català, 1921 i 1927, donen deu mesos... Ara? Déu dir!

—Com veieu l'esdevenidor de l'escena catalana?

—Els autors tenen la paraula. Sense producció no hi pot haver interès, i, com és natural, no hi pot haver públic...

I hem deixat Josefina amb els artistes, els autors, els periodistes, els amics...

Nit d'estrena al Romea. Retorn triomfal de Josefina Tapias...

Que tots: autors, artistes, periodistes, tinguem presents les seves paraules: «En dues actuacions al teatre català, deu mesos de treball... Ara?»

Aquest «Ara?» convida a pensar. Hi pensem?

La nota d'art més destacada de la setmana és la gran estrena d'avui al

Sylvia SIDNEY en SOLA con su AMOR La vida de una mujer sublime, revivida por la más humilde de las estrellas es un film Paramount

terres per tal de satisfer així l'anhel d'aventures i nous horitzons que la xamosa Lluïseta tant de temps ve somiant.

El tema d'aquesta comèdia no és nou, però sí que és nou i força original el seu desenvolupament. Per a construir «Les ales del temps» Avell Artís ha emprat moderns procediments, ha emprat una nova tècnica, la qual cosa fa que la comèdia es senti arribar a ésser una producció avantguardista, adquireixi un alt sentit de realitat, d'humana concepció de la vida. Veritat que, moltes vegades, l'acció i el diàleg resulten un xic desconcertants, però, en aquest mateix desconcert de l'ordre escènic fins ara establert, palesa la inquietud innovadora de l'autor. I aquest noble afany és el que l'apropa més a la realitat de la vida en la qual no pas en tots els camins hi ha marcadets les rodereis orientadores.

En «Les ales del temps» no sempre l'acció dramàtica és sostinguda fins arribar a l'emoció, car aquella alguna que altra vegada s'esvaeix, resta truncada en sobretot, i la manera de desenvolupar el diàleg, curull de cantelutades vaguetats; un diàleg molt humà però poc teatral. Hi ha, però, al final de l'acte primer una escena la qual sense ésser dramàtica, ens correpn. És una escena plena de misteri, inquietud, i la manera de la inquietud que en alguna de les seves obres us fa sentir Le-normand.

Una bella comèdia ha escrit Avell Artís. Una comèdia pensada i treballada amb tota cura. Una comèdia manada de fecció, fúndes més que res, cerebral, en la qual el cor poc hi ha intervingut. Una comèdia, més que per a ésser representada per a ésser llegida. Una producció teatral la qual amb tot el mèrit, algunes escenes de caire popular, ben concebuda i ben dirigida, és superior a la senzillesa i comprensió del gran públic. D'aquest gran públic el qual, en definitiva és qui ha de donar vida i ha de sostenir el nostre volgut teatre català.

«Les ales del temps» obtingué una mèrit discreta interpretació. Amb lloable intel·ligència va vencer Mercè Nicolau les nombroses dificultats del seu desplaent paper. Ramon Martori, sobri de gest i ponderat d'expressió. I una vegada més Enric Lluïset ens demostra que és un excellent actor. Les senyores Francant, Boré i Roldán, igual que els senyors Capdevila, i Estivill, molt ajustats en la interpretació dels seus respectius papers.

Encertat el decorat pintat pel senyor Baró i força notable la direcció escènica a càrrec de l'il·lustre conegedor senyor Fous i Pagès. LLUIS SOLER

es deixi enlluernar per aquest autor en el qual tot o gairebé tot és efectisme i truculència. Bernstein sempre vorcia, quan no hi cau de ple, el melodrama. Això fa que, a pesar de la seva habilitat, del seu perfecte domini de la tècnica, sempre sembli una mica antiquat. En el teatre durant la representació, no és fàcil veure-ho així. L'autor és massa llest, en sap massa, perquè ho pogués veure. És després, quan la representació ha acabat, que us sentiu decebut i veieu que tot era trampa. Una trampa, val a dir-ho, molt ben preparada.

De totes maneres alegrem-nos que els senyors Martínez Olmedilla i Bertrams Solsona hagin tingut la pensada de traduir aquesta obra, força correctament per cert, ja que això ens ha permès aplaudir uns artistes tan estimables com Alberto Romea — l'actor de la sobrietat intel·ligent, de l'encert magnífic —, Irene López Heredia i Mariano Asquerino. Julià SOREL

LA BELLA BURLADA, de Josep de Prada i el mestre Padilla. Una comèdia lírica en tres actes amb uns lleus espurnes de modernitat. El llibre molt superior a la partitura. Un llibre escrit amb certa habilitat, el tema del qual és un episodi romàntic de la vida d'Eugènia de Montijo, aquella espanyola que prengué seient al tron de França al costat del seu marit Napoleó III.

Un bon llibre i una mediocre partitura. Un dels llibres millors que ens han arribat de Madrid. Ben construït i pulcrament dialogat. Així és pot acceptar una prudent exportació. Ningú no hi tindrà res a dir.

Copiosa en escree la partitura. Música fàcil, de rudimentaris procediments orquestrals. Música senzilla, humil com una violeta bosquetana. Música mancada d'originalitat, d'expressiva i sense color.

Quan a l'representació de «La bella burlada», digna a tot ésser-ho. Com mai no havíem vist en un teatre de sarsuela.

I, finalment, un públic nombros i optimista el qual aplaudi amb genu entusiasme Marc Redondo i altres intèrprets de «La bella burlada».

El proper dijous: LLUIS ELIAS estrenarà el TEATRE POLIORAMA la comèdia en tres actes MADAME

vist un gran domini de la tècnica, de l'ofici d'imaginar i resoldre conflictes. Però fixeu-vos com mai no crea problemes i fixeu-vos com en el seu teatre, a pesar de la truculència i de les passions — que sempre són passions de teatre —, del crit i del plor, tot és fredor. Això pot ésser degut a l'excessiva habilitat, que en aquest cas és, encara que sembli estrany, qualitat pelotativa, i a que en Bernstein, en lloc d'una emoció viva no hi ha més que ofici.

Henri Bernstein, l'autor de «El lladre» i de «La galeria dels miralls», és un autor brillant que especula d'una manera primària sense sense grans complicacions damunt el gran públic. Nosaltres preferim un Vildrac, un Gantillon, un Achard, un Passeur, però comprenem que el públic pensi d'una altra manera i

Cada dia el gran SANTPERE interpreta al Gran Teatre Espanyol el gran èxit de riuere Don Juan Tenorio Sonoro CARASUSAN cantará el popular vodevil sonor d'ALFONS ROURE LA REINA HA BELLISCAT

La col·lecció «El Nostre Teatre» Aquesta reeixida col·lecció cada dia compta amb més adeptes, la qual cosa és degut a l'eclecticisme que inspira a l'empresa editora: són disset números els que porta publicats, on hi figuren diversos gèneres teatrals, després a la ploma dels nostres autors, des dels més prestigis als que han iniciat la seva carrera literària.

En publicar en el número 17, que ha sortit el dia 1 del mes que som, l'exquisida comèdia dramàtica en tres actes «l'altra veritat», «El Nostre Teatre» dona a conèixer un comediògraf nou, el notable publicista J. M. Miquel i Vergés, la col·laboració del qual en els periòdics catalans de solvència literària reconeguda li ha donat un prestigi ben meregut.

Pel que hem esmentat no és d'estranyar que «El Nostre Teatre» cada número que publica aconsegueixi major venda, a part de la intensa i permanent que obtenen els números endarrerits.

En el proper número, que sortirà el dia 15 d'aquest mes, «El Nostre Teatre» publicarà la interessantíssima comèdia dramàtica en tres actes i un epíleg «Or i fang», del notable comediògraf Lluís Elies, i en el número del dia 1 de desembre l'excel·lent comèdia «Valentina», del pulcre i prestigiós literat Carles Soldevila, obra de la qual es vaigud l'autor i dramaturg de la novel·la homònima, que assolí el Premi Joan Crexells de la Generalitat de Catalunya.

LES ESTRENES

POLIORAMA LES ALES DEL TEMPS, comèdia en tres actes d'Avell Artís

No fa pas moltes setmanes que en una crònica teatral inserida a les planes de «La Humanitat» lamentàvem que els nostres comediògrafs no fessin teatre popular, teatre de cara al públic, assequible a les multituds, ja que, sense el concurs d'aquestes no és possible que hi hagi teatre.

Cal tenir en compte que l'art dramàtic mai no pot ésser superior a la senzillesa comprensió del gran públic. I, també, no oblidar que un teatre selecte, teatre de cenacle, i aleshores un xic estranyat, mai no podrà encarnar l'expressió més alta del nostre sentiment racial.

I bé: això que fa uns setmanes vàrem afirmar, avui, amb motiu de l'estrena de «Les ales del temps», creiem que és d'actualitat el tornar-ho a reproduir. Cal rectificar la sensible desviació que ha sofert el teatre català. Cal que els autors es posin a tota la mentalitat simplista del gran públic. Cal fer teatre popular i arrearcon el teatre cerebral que fins ara s'ha vingut creant.

Heus ací sintèticament exposat el tema d'aquesta nova producció de l'autor de «Seny i amor, amo i senyor».

ANNY RENE ONDRA LEFEBRE ANNY FILMS ANNY DIJOURS FEMINA

ROMEO LA PLAÇA DE SANT JOAN, comèdia en tres actes de J. M. de Sagarra

Manté vegada hem tractat les comèdies de Josep Maria de Sagarra amb una certa duresa. I no hem estat pas sols nosaltres a donar el to de duresa a la crítica. Pel que fa a nosaltres cal que confessem que no ha estat pas per passió, per esperit sistemàtic de rebentada. Al contrari: l'actiu censura ha estat motivada perquè hem cregut que l'autèntic poeta que hi ha en Josep Maria de Sagarra — l'autèntic poeta de «Cançons de rem i de vela», com a exemple — era totalment absent en molts moments de les seves obres de teatre.

Ara, en tornar a ocupar-nos d'aquest autor sentim la inquietud d'haver tractat tal vegada amb una

COLISEUM Les marques de més gran prestigi: PARAMOUNT I M-G-M us garanteixen un doble programa 100 per 100 optimista

EL RICARDO CORTEZ RICHARD BENNETT ELIZABETH YOUNG SHARON LYNNE DICTADOR

LA MILLOR PEL·LÍCULA DE LLARG METRATGE DE STAN LAUREL OLIVER HARBOY CHARLIE CHASE

COMPANEROS DE JUERGA 2.000 metres, i cada metre una riallada Donada la durada del programa, la sessió començarà a les 9'50

Ja arriba LA CARIOCA!! Estremidora, desconcertant, emocionant! Vegueu, oi, apreneu aquesta dansa que causa sensació a tot el món, en la grandiosa producció musical Volando hacia Rio Janeiro amb DOLORES DEL RIO, RAUL ROULIEN, Ginger Rogers, Gene

300 BELLESES ESCOLLIDES ENTRE 10.000

BARCELONA LA FELICIDAD, comèdia en tres actes d'Henri Bernstein No és una comèdia: és un drama com una casa, amb atemptat, trets de revòlver, presidi, etc., etc. Un drama que voreja el melodrama, com passa manté vegada amb Bernstein, a pesar que, des de l'estrena de «Felix» ençà, sembla maldar per modificar la tònica de la seva dramàtica.

SELECCIONS CAPITOLIO és la marca que li basta el seu prestigi per a emplenar tots els dies, tardia i nit, el SALON CATALUÑA durant 3 SETMANES!! I BROUEN EN PLAN ROUET

Un cas únic! FRANÇA, ITALIA, ANGLATERRA, TXEGOSLOVAQUIA, ESTATS UNITS... HAN ADQUIRIT JA EL grandios film LIN VEGROS RAMON SENTINELLA el niño ARTURITO GIRELLI en SOR ANGELICA

Demà... començarem la publicació de la novel·litització de CLEOPATRA el film Paramount basat en el drama d'amor més gran de la història. Aquesta novel·litització està feta en DEU CAPÍTOLS i donarem un capítol cada dia acompanyats de gravats d'escenes del film. Els capítols són els següents:

- UNA MICA D'HISTORIA
RAPTE DE LA REINA
CLEOPATRA RECORRE A UN ARDIT PER A PRESENTAR-SE A JULIO CESAR
LA MULLER DE JULIO CESAR
DONA UNA BELLA FESTA
ENTRADA TRIOMFAL DE CLEOPATRA I JULIO CESAR A ROMA
L'ASSASSI DE JULIO CESAR I LA FUGIDA DE CLEOPATRA
CLEOPATRA CAPTIVA MARC ANTONI
CLEOPATRA ATEMPTA CONTRA LA VIDA DE MARC ANTONI
LA GUERRA AMB ROMA
CLEOPATRA I MARC ANTONI ES SUICIDEN

Primer premi, núm. 20.239, premiat amb 120.000 pessetes
GIRONA, SAN SEBASTIAN, HUELVA, EIBAR
Segon premi, núm. 4.761, premiat amb 65.000 pessetes
BARCELONA, MADRID, DOS HERMANAS
Tercer premi, núm. 19.452, premiat amb 25.000 pessetes
VALENCIA, LOGRONYO, MALAGA, SARAGOSSA
Quart premi, núm. 23.242, premiat amb 10.000 pessetes
SANTA CRUZ, SAN SEBASTIAN, SEVILLA, FUENGIROLA

EL SORTEIG D'AHIR

Table with 2 columns: Premi number and list of cities. Includes sub-sections for 'PREMIATS AMB 2.000 PTES.', 'PREMIATS AMB 400 PTES.', and 'CENTENA'.

Large table with 4 columns: SIS MIL, DOTZE MIL, DUVUIT MIL, and others. Contains numerical data for the lottery draw.

Table with 2 columns: Lot number and prize amount. Includes sub-sections for 'TRENTA-TRES MIL', 'TRENTA-CINQUE MIL', and 'TRENTA-SIS MIL'.

MOBLES PALLAROLS ELS MILLORS ELS MES ECONOMICS
GRAN PREMI S.F. CALIFORNIA 1916: FILADELFA 1926: BARCELONA 1923 i 1929

Ahir, a la Generalitat
Quan els periodistes anaven ahir, al migdia, a la Generalitat, el senyor Jimenez Arenas no hi era, però el seu secretari militar...

LA MUSICA
Associació de Música «da Camera» — Associació de Cultura Musical — Orquestra Pau Casals — Associació Obrera de Concerts — Banda Municipal de Barcelona — Associació de Música Antiga

El dia 6 de octubre últim.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares de las clases orales y prácticas...

virtud del qual se rorrora por un mes el estado de guerra decretado el dia 6 de octubre último.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares...

URINARIES - SANG - IMPOTENCIA
La gran plaga d'aquestes malalties ha deixat ja d'ésser temible degut als prodigiosos invents de la moderna medicina...

El dia 6 de octubre últim.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares...

COPIA LITERAL DE UNA CUENTA QUE ALCANZA DESDE EL 7 DE SEPTIEMBRE, AL DIA 10 DE OCTUBRE DEL AÑO ACTUAL.
Relación de estancias de menores en Asilos, 5.589'25 pesetas.

FIXADOR
EL MILLOR PEL PENYAT PODEROS DESINFECTANT NO ENBRUTA EL CABELL EL MES ECONOMIC CARPETES A TISO 1090

El dia 6 de octubre últim.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares...

COPIA LITERAL DE UNA CUENTA QUE ALCANZA DESDE EL 7 DE SEPTIEMBRE, AL DIA 10 DE OCTUBRE DEL AÑO ACTUAL.
Relación de estancias de menores en Asilos, 5.589'25 pesetas.

VENEMBARIAES Garcia i Vidal
Clot. 1 al 9 Teléfon 54998
Mercat d'Ocasions
COMPRA VENDA I CANVI DE MOBLES RADIO PIANOS MAQUINES D'ESCRIBIRE I COSIR I TOTA MENA D'OBJECTES

El dia 6 de octubre últim.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares...

El dia 6 de octubre últim.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares...

CLINICA GALLEGO
18, Nou de la Rambla, 18
VIES URINARIES
Avariosol. - Matru. - Blenorragia. - Tractaments moderns. - Impotència. - Diatèrmia. - Alta freqüència. - Raigs X. - Anàlisis clínics (sang, orina)

El dia 6 de octubre últim.
Ordre convocant reunió del Claustro de Profesores titulares y auxiliares...

EL MOMENT D'OLICIA A LA REPUBLICA

CONSELL DE MINISTRES

(Ve de la primera pàgina)

referenciar el nomenament d'assessors magistrats per tal que puguin lliurement designar i destituir el personal.

El ministre de la Guerra, a preguntes dels periodistes, digué que no havia portat cap combinació de personal. A més — afegí — ja sabem que mentre que no els signi el president de la República, els nomenaments no els dono mal a la publicitat.

Hom preguntà al senyor Vaqueiro si s'havia tractat en el Consell de nombrosos afers dels seu departament.

El ministre respongué que alguns.

El ministre d'Indústria digué que dels afers tractats al Consell referents al seu Ministeri, el més interessant fou el que es referia a la qüestió del plom. Els altres afers tractats — digué — figuren en la nota oficial.

Afegí que referent a la qüestió de Catalunya no s'havia tractat tan sols de la demanada de canvi de la forma de cap sinó que encara no s'ha decidit si es designarà per Comissari General o Governador General.

El més important, en allò que es referia a política, acabà dient que estava l'actuantment la censura per als articles de les sessions.

També li fou preguntat quan se celebraria el Consell de Ministres i respongué que això es decidirà el proper dijous, quan se celebri el Consell presidit pel cap de l'Estat.

La nota oficial d'allò tractat en el Consell de Ministres és la següent:

Governació: Decret pel qual s'acordeixen els preceptes de la Llei de 28 de juliol del 1933, en el sentit que les facultats correctives atribuïdes per la mateixa llei als Governadors civils de les províncies, s'entendran conferides en la de Madrid al Director General de Seguretat.

Un altre que dicta normes per al concurs per a cobrir dues places d'enginyer auxiliar primer i enginyer auxiliar segon, dels tallers del parc mòbil de la Direcció General de Seguretat.

Un altre pel qual es reorganitzen els serveis d'identificació de la Direcció General de Seguretat.

Un altre que dicta normes per a oposició al Cos d'Auxiliars de la Direcció General de Seguretat.

Un altre pel qual es nomena secretari general de la Direcció General de Seguretat al Comissari del Cos de Vigilància senyor Vicenc Gera Martí.

Un altre que disposa que cessi en el càrrec de Secretari de la Direcció General de Seguretat el senyor Francesc Alonso Rodríguez.

Instrucció Pública: Expedient per a construcció d'un grup escolar a Villanueva de Córdoba.

Idem a Guardarros (Cuenca).

Hisenada: Decret pel qual s'autoritza al Governador de Madrid a establir recàrrecs tributaris destinats a construccions escolars.

Indústria i Comerç: Aclaració a l'article tercer del decret ordenador de la indústria minera del plom, amb referència a l'alcohol de fulls. Ascendint a la categoria d'inspec-

tors caps de segona del Cos General de Serveis Marítims els senyors Emili Cadarso Cabete i Pere Lapique Suarez.

Disposant que en els concursos per a ajudants dels departaments de comerç i pesca, puguin concórrer els llicenciats en ciències naturals i ciències químiques.

Comunicacions: Decret pel qual s'autoritza el ministre per tal que presenti a les Corts un projecte de llei per a derogar la Llei de Bases de Correus i Telègrafs.

Al ministre de Comunicacions, que facilità la referència oficial, li preguntaren els periodistes sobre el llicenciament de tropes i respongué el senyor Jalón que demà el ministre de la Guerra donaria un ampli informe sobre el particular.

Després respongué a altres preguntes dels informadors dígues que es proposava crear un gabinet de Premsa estrangera. A l'efecte es posarà en relació amb alguns periodistes dels que han vingut per l'Europa i coneixen l'opinió i la manera d'actuar dels centres semblants, que els Governos tenen establerts en molts països. No els demanarà que n'expliquin la tramitació legal d'aquests organismes, perquè això ja ho té, però sí els demanarà que n'assessorin sobre detalls de procediments i formes de portar a cap la funció que els està encomanada.

Un periodista li preguntà sobre la Llei de Premsa, i li respongué que aquesta era una qüestió de Govern.

En sortir el President del Consell feu als periodistes les següents afirmacions:

«Allò més essencial que s'ha tractat en el Consell de Ministres, és el règim provisional pel qual s'ha de regir els òrgans que han de substituir el Govern de la Generalitat, en aquells elements que es posaran fora de la Llei. Això s'actuarà en un projecte de llei que es presentarà al Parlament.»

«En tractat d'Astúries i del nomenament de governador general civil, i s'ha acordat donar un vot de confiança al President del Consell per tal que nomeni la persona que ell consideri més apta.»

«També hem aprovat diversos projectes interessants relacionats amb la Direcció General de Seguretat.»

Digué el senyor Lerroux que en el Consell s'havia aprovat el llicenciament de tropes, i que, quant a la qüestió de la Llei de Guerra demà una nota, sobre els detalls del projecte.

Interrogat per un periodista, referent a la censura, digué el senyor Lerroux que fou un dels primers assumptes que es parlaré en el Consell, i que s'havia acordat així: «La prèvia censura per a la publicació en la Premsa de les sessions parlamentàries, sota la responsabilitat dels periodistes, han entès que podran reproduir-se exactament els discursos que pronuncien els oradors, però els comentaris són els que estan subjectes a responsabilitat.»

També digué el senyor Lerroux que s'havia acordat anar aixecant la suspensió de períodes, i que es començarà per «El Diluvió i la Publicitat», de Barcelona.

LA PRESIDENCIA DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

El senyor Albornoz lliura una extensa nota parlant de la seva dimissió

Madrid, 12. — El senyor Albornoz ha facilitat la següent nota:

«El senyor Lerroux el comissari de les redaccions de les periòdiques madrilenyas el reparcar estos després de la huelga, intercaló entre otras muchas noticias más o menos interesantes, la siguiente: «Dimisión del Presidente del Tribunal de Garantías Constitucionales por incompatibilidad con el Gobierno.»

Yo intenté, como saben varios distinguidos periodistas que me honran con su amistad, aclarar la noticia dada con tal laconismo, pero no me fué posible conseguirlo. Me interesaba, interesándose, hacer constar que yo no dimittí por incompatibilidad con el Gobierno, sino por incompatibilidad de mucha más larga alcantada.

Los fundamentos de mi dimisión se expresan con toda claridad en la comunicación por mí dirigida al Presidente del Congreso, documento que la opinión pública desconoce muy a pesar mio.

Ahora, el señor Lerroux, ha añadido por segunda vez a mi dimisión, no ya en términos despectivos, sino con palabras que pretenden ser justificativas. Al dar cuenta a los periodistas de la visita de don Fernando Gasset, vicepresidente primero y presidente en funciones del Tribunal de Garantías, me dijo: «Por cierto que me ha dado una noticia que yo ignoraba. El señor Albornoz, que como saben ustedes dimittió la presidencia de dicho Tribunal, continúa, a juzgar por los hechos, como tal presidente. Y de lo que me interesa es de que la dimisión de usted, no me perjudique en las próximas sesiones del Congreso. El señor Albornoz se considera presidente con todas sus consecuencias, menos para trabajar.»

Ignoro lo que el señor Gasset ha dicho al señor Lerroux, pero puedo decir que yo rogé al señor Gasset por conducto del secretario del Tribunal, señor Serrano Pacheco, que se interesara en que la tramitación de mi renuncia no sufriese más demora, pues necesitaba resolver lo que me había pedido, como lo he hecho, y en consecuencia, me he visto obligado a aceptar la renuncia y no se publique en la Gaceta ni cese mediante el correspondiente decreto, soy un Presidente dimisionario con todas sus consecuencias, en situación análoga a la de los ministros dimisionarios que lo son con todas sus consecuencias hasta que la crisis se resuelve y se nombren sucesores. Y porque soy un Presidente dimisionario, yo no he legalmente vacante, no han procedido las Cortes a la designación del nuevo Presidente en el plazo que fija el número 5 del artículo segundo de la Ley orgánica del Tribunal de Garantías, precepto que en otro caso habría quedado incumplido.

Precisamente lo que yo deseo, y ese fué mi ruego al señor Gasset, es salir cuanto antes de esta situación.

Al decir el señor Lerroux que me considero a pesar de mi dimisión Presidente con todas sus consecuencias menos para trabajar, — una elemental discreción me impidió el deber de abstenerme en los asuntos del Tribunal, — he querido expresar sin duda al público que legitimamente debo percibir hasta el momento de mi cese. Si yo tuviese interés en conservar este sueldo, que el señor Lerroux sabe mejor que yo cuantos españoles ansiosos de un hecho espontáneamente renunciaré de lo que yo fui elegido por un período de diez años, ni habría manifestado, respondiendo a insinuaciones más o menos ofiosas, que mi renuncia era absolutamente irrevocable, ni habría pedido, como lo he hecho, la aceleración de trámites en cuanto a mi dimisión.

Por lo demás, mi derecho al percibo de los haberes hasta el momento del cese, es indiscutible, como hasta este momento he podido comprobar la cesantía de ministro la que no tengo renuncia por ahora en virtud de la incompatibilidad que pesa sobre mí para ejercer mi profesión ante los tribunales por haber sido ministro de Justicia. Es uno de los pocos casos que se aplica aun aquella famosa Ley de incompatibilidades que tan ejemplar pareció un día desde la opinión, como molesta y vulnerable resulta ahora desde el Poder.

Es cuanto tengo que contestar al señor Lerroux, sometiéndome como siempre al juicio de la opinión, singularmente de la opinión republicana, que aunque en ocasiones se muestra extravagada, concluye a la postre por reconocer la necesidad necesaria para fallar toda clase de pleitos, este minúsculo y otros de mucha mayor cuantía.»

EL PERILL DE LA CRISI HA ESTAT ALLUNYAT

Sembla que s'ha desistit del vot de censura que es projectava presentar contra el senyor Samper

Madrid, 12. — Segons sembla en la minoria radical s'ha produït una reacció a favor del Govern Samper.

En saber-se que alguns dretistes projectaven presentar un vot de censura per a aquest, la minoria radical prengué l'acord de solidaritzar-se amb l'actuació del Cabinet Samper. També aconseguiren l'ajuda del senyor Lerroux.

Sembla que en conèixer aquest extrem, els diputats que decidiren presentar el vot de censura han desistit del seu projecte.

En altre cas s'hauria produït una crisi, que hauria estat crisi de Parlament, que no hauria estat possible arranjari si no a base de la dissolució de les Corts.

DELEGACIO D'HISENDA

PAGAMENTS PER A AVUI

Enric Llopis, 11.529'15 ptes.; Ricard Cassano, 2.145'50; Lluís Jimenez, 30; Felip Herreros, 742'40; Gabriel Lopez, 31'20; Pau Yemuel, 608; Josep Sala Amat, 6'08; Pere Verger, 14.221'50; Ferrereria Vilaseca, 1.500; Capitá Caixer Regiment número 10; 101; Jaime Bachilleras, 1.878; Josep Busquets, 7'97; Josep Domènec, 3.000; Joan March, pesetes 12.700'81; Josep Orrisols, 8.460'42; Josep Real, 6.000; Vicenc Hernández, 2.968'62; Administració Loteries n.º 20. 800; Idem, 800; Idem, 800; Delegat d'Hisenada, 511'75; Societat Segarra, 136.908'50.

AMPLIACIO DEL CONSELL

Sembla que el governador general que es designi per a Catalunya serà l'encarregat de nomenar la Comissió gestora de la Generalitat - Sembla decidida la dissolució del Parlament català - L'Ajuntament de Barcelona també serà regit per una Comissió gestora

Madrid, 12. — Els periodistes han tractat d'esbrinar aquesta nit allò tractat en el Consell d'avui. Hi ha hagut molta reserva per part dels ministres.

No s'ha tractat en el Consell d'avui la qüestió política a fons i sembla que aquesta qüestió es tractarà en el proper Consell del dijous, circulant diverses versions sobre l'actitud que adoptaran els ministres de la Guerra i l'Estat, contra aquells que es dirigexen les censures més fortes. S'ha afirmat que ambdós per tal de donar pas a la solució, estan disposats a dimiir.

El Consell s'ha ocupat llarga estona de la qüestió de Catalunya. El projecte que ha redactat el Govern sobre aquesta qüestió és breu. Es limita solament a la creació del càrrec de governador general de Catalunya, càrrec que podrà portar aquesta denominació o una altra semblant. El governador tindrà al seu càrrec tots els assumptes que fins ara depenien de la Generalitat, fins que les Corts resolguin sobre l'assumpte definitiu. En aquest projecte es fixa un termini de tres mesos a partir de l'actuantment de l'estat de guerra a Catalunya, per a l'actuació de la nova autoritat.

No es tracta de la persona que ha d'exercir el càrrec de governador general de Catalunya. Serà el Govern el qui en definitiva prendrà aquesta decisió.

El governador que es designi serà l'encarregat de nomenar una Comissió gestora que regirà la Generalitat, també es nomenarà la Comissió gestora de l'Ajuntament.

Posem algun ministre fes la indicació que havia d'èsser el Parlament català el qui hauria de designar el hauria de designar el successor del senyor Companys, però aquesta proposició no va mereixer ésser discutida, ja que sembla que una de les mesures que s'adoptaran serà la de dissoldre el Parlament català.

El ministre de Justicia portà al Consell el dispojecte complementari de la Constitució. Un dels que referex als assessors jurídics de la Sala de Govern del Tribunal Suprem. Formaran una Junta que tractarà dels nomenaments, ascensos i trasllats dels jutges i magistrats. Estarà formada per set llicenciats en Dret que no exerciran l'advocacia.

L'altre projecte es referex al Jurat especial que ha d'intervenir per tal d'exigir responsabilitats civils i criminals als magistrats, jutges i fiscals, s'exigiran davant les aules primera i segona del Tribunal Suprem.

El Jurat especial es constituirà per designació especial o sortirà entre els Col·legis d'Advocats i facultats de Dret i altres institucions de caràcter jurídic.

Es tracta de derogar el decret que va promulgar el senyor Ferran de los Ríos.

També fou presentat un projecte fixant les normes del nomenament dels presidents de Sala de Justicia i fixant les condicions que han de reunir. La Junta Assessoradora regularà els nomenaments dels magistrats.

Es tracta de restablir la Llei orgànica del Poder Judicial.

No es tracta de les condemes a la darrera pena per no haver arribat les sentències al ministeri de Justicia.

Tampoc no fou examinat l'informe referent a les penes de mort pels successos de Castiblanco puig que ven arribat el dictamen del Tribunal Suprem.

Mariners condemnats

Cartagena, 12. — Ha estat aprovada la sentència recalcada en la causa per rebel·lió militar vista en el Consell de Guerra celebrat el dia 2. Es condemna el mariner Serrano Caro a vuit anys de presó. Als mariners Romero i Soldado a sis i a dos mesos i un dia d'arrest; al mariner Diaz a cinc mesos; al mariner Morillo a un any; als mariners Sns i Mateos, a dos mesos i un dia d'arrest.

Han estat absolts els mariners Gasol, Corominas, Ferrer, Orgules i Vicente.

El mariner Alizena, dirigent del moviment, ha estat condemnat a mort.

Han començat els tràmits per tal d'aconseguir l'indult del condemnat a mort. Diverses entitats han dirigit telegrams al Govern en els quals es sollicita la commutació de la pena.

MANIFESTACIONS DEL MINISTERE D'HISENDA

El senyor Marraco parla de temes financers i diu també que hom ha estat injust amb el senyor Samper

Madrid, 12. — El ministre d'Hisenada ha rebut els periodistes i els ha manifestat que havia rebut la visita del governador del Banc d'Espanya, el qual li donà compte dels acords presos pel Consell de l'emendada entitat de reduir el mig per cent d'interès de totes les operacions de pignoratció i préstec de crèdits, o sigui estendre a elles la rebaixa que el 29 d'octubre es féu per als descomptes.

Suposava el ministre que la disminució començaria a regir molt aviat.

Respecte de l'emissió d'obligacions del Tresor, declarà que el dimarts anirà als banquers seguidament es fixarà la data de l'emissió.

Parlà també del diner a bon preu, i digué que no podia comprendre com s'exiciten tant la Borsa i la Banca privada davant l'anunci del recarrec del cinc per cent sobre els cupons del Deute d'Estat, ja que aquests temps es reduïren els cupons d'interès i els efectes queden compensats. Tornà a aclarir que aquell cinc per cent no arriba ni als Tresors ni als Bons de Tresoreria.

També digué que la baixa del tipus d'interès es manté per ara amb el mig per cent i que se que anarà baixant en els successos de la veure els efectes que produeix la mesura.

Espera el senyor Marraco que repercutirà favorablement a la Borsa i a l'economia del país, tota vegada que s'allunja la por al fantasma del marxisme. Els successos de Madrid podran mirar l'esdevenidor amb tota tranquil·litat i desenvolupar aquella en tots els ordres en benefici de la nació.

Això de l'amenaça marxista — continuà dient — entenc jo que pot donar-se per definitiu liquidada, ja que en el present moment és fàcil que tindran els patrons d'acomodar als obrers que no respecten el contracte i que es declaren il·legalment en vaga, serà més difícil el plantejament d'aquestes i la producció podrà actuar dintre d'un règim de major regularitat. El cas d'alguns empresaris que realitzen inversions fructíferes, creant riquesa activa en funció del restabliment del diner.

Fou preguntat sobre els rumors de crisi parlat i el ministre respongué: «Jo no sé res. Estic bastant al marge dels temes polítics. No obstant, crec que amb el senyor Samper s'ha estat bastant injust. Precisament jo que en els Consells de Ministres he estat l'adversari constant dels traspassos de determinats reials, sobretot d'ordre públic, drets reials i contribució territorial. El cas de l'actuantment de l'estat de guerra és una reforma del Reglament d'aquella llei. Així se'ls ha pres tot preteix i quan, aduoc contra el senyor Companys, segons sembla, es donà el cop declarat l'Estat Català, tota l'artificiosa a madura s'ha endevocat estrepitosament.»

Ara s'ha pogut comprovar que a Catalunya hi ha més espanyolisme que mai.

Després parlà el ministre de l'ocorregut a Astúries, i digué que en el Consell de Ministres, al mateix temps que el recarrec sobre la contribució del Deute Públic i de l'emissió de Tresoreria, donarà compte de l'emprèstic per a aquella regió.

Afegí el senyor Marraco que el problema asturià estava plantejat d'antic i que els obrers se'ls ha vingut facilitant mitjans econòmics per a aturar el treball. També en la revolució, desdel Govern del senyor Dato.

Aquest és un problema — continuà dient el senyor Marraco — que es troba en situació delicada.

Qualifica d'injusta la posició del senyor Calvo Sotelo i passa a comentar el discurs de l'emendat diputat, el qual qualifica d'anarquitzant, perquè entén que, amb ell sol, tendeix a afavorir una situació Gil Robles, sense tenir en compte que la Ceda és tan enemiga dels monàrques com els republicans, i tendeix també a facilitar la formació d'un Govern d'esquerra.

El cap de les forces del Marroc s'entrevista amb el senyor Hidalgo

Madrid, 12. — El ministre de la Guerra ha celebrat aquest matí una breu conferència amb el cap superior de les forces militars del Marroc, general Gasset.

De l'entrevista n'ha sortit el general amb el gest d'inequívoca contrarietat, i en interrogar-lo els periodistes sobre l'alcanc de la conversació amb el ministre, ha contestat secament:

«Jo no puc parlar amb el ministre. Als particulars no els interessa.»

UNA RESPONSTA DEL SENYOR GOMEZ MORATO

Madrid, 12. — El ministre de la Guerra ha celebrat aquest matí una breu conferència amb el cap superior de les forces militars del Marroc, general Gasset.

De l'entrevista n'ha sortit el general amb el gest d'inequívoca contrarietat, i en interrogar-lo els periodistes sobre l'alcanc de la conversació amb el ministre, ha contestat secament:

«Jo no puc parlar amb el ministre. Als particulars no els interessa.»

Detenció d'un ex-diputat

Madrid, 12. — Per ordre del jutge senyor Alarcón, ha estat detingut l'ex-diputat de les Constituents Eloy Fernández Rodríguez.

El sumaris contra el senyor Largo Caballero

Madrid, 12. — El jutge militar i comandant d'Infanteria senyor Joan del Pino, acompanyat del seu secretari, visità el jutge senyor Alarcón per tal d'actuar determinats extrems relatius a l'actuació del senyor Largo Caballero i les milícies socialistes en el passat mes de març.

Els dos sumaris instruits contra el senyor Largo Caballero es distribuïren així: El senyor Alarcón porta el de referenciar a la intervenció de l'ex-ministre socialista en els successos de Madrid i en el contraban d'armes; el jutge militar, en canvi, la tasca de Largo Caballero en l'organització del senyor Largo Caballero en l'organització del moviment i de les milícies socialistes.

Sembla que Largo Caballero ha negat rotundament tota intervenció en els successos de Madrid i allega que romangué durant el moviment al seu domicili.

Pel que respecta a les milícies socialistes, hom sap que contaven a Madrid amb uns 10.000 homes.

Contra el senyor Largo Caballero ha estat extret, aule de processament per part del jutge militar, un document que la dilació en adoptar aquesta mesura ha obeït al fet d'haver hagut de consultar al Suprem per la qualitat d'ex-ministre del senyor Largo Caballero i demanar l'oportú aplicatori.

En sortir el jutge militar, digué que el sumari avançà amb gran rapidesa. Parla de l'organització dels rebels madrilenys i esmentà l'episodi pintoresc d'uns revolucionaris que es disfressaren de guàrdies civils amb espardenyes, per la qual cosa foren fàcilment reconeguts i detinguts pels guàrdies autèntics.

El ministre de Comunicacions dimiteix el càrrec de secretari de l'Associació de Premsa

Madrid, 12. — El senyor César Jalón, secretari de l'Associació de la Premsa de Madrid, ha dimittit, amb caràcter irrevocable, tal càrrec.

El senyor Lerroux diu que dijous es celebrará el Consell sota la presidència de S. E.

Madrid, 12. — A tres quarts de dues de tarda ha abandonat el seu despatx el senyor Lerroux i ha manifestat als periodistes que no tenia cap notícia d'interès per a comunicar-los.

«Aquest matí — ha dit — he conferenciat telefònicament amb S. E. i la meua opinió és que demà passat tindrà la signatura i el dijous celebrará el Consell sota la seva presidència.»

Afegí el cap del Govern que havia rebut les visites del senyor Rico Avello amb el coronel Capaz que havia arribat avui a Madrid; senyor Pita Romero i general Luque.

Ha anunciat que el Consell de ministres començarà aquesta tarda aproximadament a dos quarts de sis.

Un periodista li ha preguntat si havia quedat de la destitució del cap de les forces militars d'Àfrica, general Gómez Morato.

«No ho sé.»

Afegí el senyor Hidalgo que d'òviedo tenia bones notícies per l'excel·lent tasca que porta a cap a allà el comandant de la guàrdia civil senyor Doves, que ha recollit més de 2.000 fusells i força diner dels revolucionaris.

Acabà dient que s'arribaria al desarmament dels revoltats asturians més aviat del que hom esperava.

El sumari pel contraban d'armes

Madrid, 12. — Davant el jutge especial senyor Alarcón declararen avui el ministre Marcell Domingo i l'escriptor Lluís Araquistain, aquest darrer exercí l'encàrrec d'Ambaixador a Berlín en l'època en que foren tramessos a Espanya armes de fabricació alemanya.

Segurament el senyor Araquistain interrogat el senyor Alarcón sobre aquest cas, relacionat amb la trama. Sembla que en virtut de manifestacions del senyor Araquistain restaren aclarits alguns punts de molt interès en el sumari.

El senyor Araquistain declarà durant una hora.

El senyor Marcell Domingo romangué amb el jutge mitja hora. En sortir es mostrà reservat i es negà a fer manifestacions.

«Sols puc dir — afegí — que el jutge especial m'ha fet algunes preguntes que tenen relació amb el sumari i que he respost satisfactoriament. Ha motivat la meua compareixença el desig del jutge d'aclarir certs punts que considerava importants. I res més no puc dir.»

El senyor Alarcón mostrà al senyor Araquistain part de la correspondència que s'havia creat amb el cabinet ambaixador espanyol. El senyor Araquistain reconegué com a seves les cartes que obren en el sumari i digué que obeïen a la demanda d'armes que Etiòpia havia fet a Espanya i que s'acordà fer la tramesa després d'haver segut els tràmits que marca la llei.

DR. ROSELL Especialista dels Hospitals de París - Varices - Llagues - Malalties de la cames - Malalties de l'anus - Recte - Pèrdues de sang - Fisures - Eczemes

Almorranes Guareix sense operar SENSE DOLOR

P. de Gràcia, 106, pral.

LA TASCA DEL TRIBUNAL DE GARANTIES

Unes manifestacions del vocal senyor Serrano Pacheco

Madrid, 12. — El vocal del Tribunal de Garanties, senyor Josep Serrano Pacheco, ha fet a un periodista la següent declaració:

«Pot dir-nos quin són els assumptes de major transcendència que fins ara ha donat veredicte el Tribunal?»

«Des: el d'anul·lació de la llei de Contractes de Creure de Catalunya, pel qual declara la incompetència de la Generalitat per a legislar sobre matèries atribuïdes al Poder central, i la declaració de inconstitucionalitat de l'article 22 de l'Estatut interior del Parlament català, que atorgà als diputats regionals una immunitat igual a la dels diputats nacionals.»

«Trobeu perfecta la llei orgànica del Tribunal?»

«Pot millorar-se. Així, en el cas que acabé d'exposar-li, de la llei de Contractes de Creure de Catalunya, s'observa una omisió que és precis corregir. En dita llei orgànica, res no es disposa arran de l'execució de les sentències, amb la qual cosa resulta que tota autoritat i preeminència que la Constitució va voler donar a aquest alt òrgan queda reduïda a la pràctica a una nul·la.»

«Drets que tothom ha d'actuar, però que ningú, en particular, no està obligat a executar. Més perfecta la Constitució austríaca, per exemple, encomana l'execució de les sentències de la Cort de Justícia constitucional als Tribunals d'Estat, i al propi President de la República, segons els casos.»

«Podeu dir-nos quin és l'assumpte de major importància que té pendent de resolució el Tribunal?»

«L'assumpte de major importància que actualment està sotmes a l'acord del Tribunal és el de l'aplicació formulada pel Govern contra els consellers de la Generalitat, als quals se'ls acusa la comissió d'un delicte de rebel·lió militar. L'opinió, justament interessada, té fixa la seta, el qual, sense dubte, resolució amb la rectitud pròpia d'un Tribunal de Justicia, sense que amb això prejulgui la qüestió de competència i d'indivisibilitat de la mateixa, que probablement es resoldrà la setmana propera, una vegada es celebri la vista.»

«Quina és la qüestió essencial, atinent-se als preceptes legals, que es planteja amb motiu d'aquesta acusació contra els consellers de la Generalitat?»

«La Constitució, en fixar en el seu article 121 les facultats del Tribunal, i no li atribueix la de jutjar els membres dels Governos de les regions autònomes, després, l'Estatut de Catalunya, concedeix als consellers de la Generalitat aquesta garantia o fur personal d'ésser jutjats sense distinció de casos, per l'alt Tribunal, i, per últim, la llei Orgànica del mateix, en enumerar en el seu article 22, les facultats privatives i indivisibles del lle, estableix l'indivisibilitat de la mateixa, i el d'assignar la responsabilitat al President i consellers dels Governos regio-

La mort del rei Alexandre

Marsella, 12. — Al lloc on es trobava l'automòbil del rei Alexandre d'Yugoslàvia quan es va cometre el tràgic atemptat de Marsella ha estat col·locada per l'Ajuntament una làpida que porta aquest text:

«El rei Alexandre primer d'Yugoslàvia, amic de Marsella i de França, i el President Loris Barthou, ministre de Negocis Estrangers. — 9 d'octubre del 1934.»

Dues noves catàstrofes al Japó causen innombrables víctimes

Toquio, 12. — Durant les darreres 48 hores s'han registrat al Japó dues espantoses catàstrofes.

A les mines de hulla de Hosokido es va produir una explosió de gas grisú i va originar grans desperdiments de mineral que va sepulcra 150 minaires. Fins ara han estat trets 37 cadàvers, i es tem que tots els sepultats hagin mort.

Per altra part, un formidable tifó ha ocasionat a la mar un veritable cessastre, doncs s'han anat a fons 150 vaixells pesquers tripulats per un miler d'hommes. Encara que en la notícia oficial es parla tan sols de la desaparició de les embarcacions pesqueres, es té gairebé la certesa que s'hauran enfonsat per tot els destructors i torpediners sortits de la seva base, i que retornat ja a port sense haver trobat el petit rastre d'una sola de les embarcacions.

Toquio, 12. — Tan sols han pogut ésser salvats 30 dels 1.400 pescadors que formaven part del formidable tifó que sorprenentment el Tribunal ha lliurat al príncep Pau la decisió investint-lo de les seves funcions.

La conquesta dels aires

GATHCART I WALLEES VOLLEN BÀTRE UN ALTRE RECORD

Londres, 12. — Els aviadors Gathcart i Wallies, que recentment batoren el rècord de vol Anglaterra-Austràlia i retorn en cobrir aquesta distància en menys de 15 dies, estan projectant un nou vol per a batre el record d'Anglaterra a El Cabo.

«Estem decidits — han declarat — a utilitzar no només el nostre Cap, però a intentar batre el record cap a la Unió Sudafricana.»

A continuació han afegit:

«De totes maneres, res no hem decidit encara: ni la data, ni el punt de sortida ni la ruta que pensem seguir. De totes maneres, pensem sortir dintre d'un mes.»

Ha estat decapitat el comunista Reintinger

Berlín, 12. — Al pati de la presó de Frankfurt, am Main, ha estat decapitat el comunista Joseph Reintinger, condemnat a mort pel Tribunal especial d'aquella ciutat, per haver assassinat un membre de les tropes d'assalt, el dia 4 de juliol del 1932.

La sentència de mort ha estat pronunciada sobre la base de la co-negada llei de defensa de l'Estat, que té efectes retroactius.

Un plet curiós en el que denunciants, acusats, advocats, fiscal, jutge i testimonis han mort abans de resoldre'l

Varsòvia, 12. — Davant el Tribunal d'apellació havia de celebrar-se un procés, prop del qual s'han aquests dies molts comentaris, per donar-se el cas que tots els interessats en el plet — denunciants, acusats, testimonis, advocats, fiscal i jutge — han mort durant el curs del procés.

El plet començà l'any 1919 a conseqüència de la venda d'una villa a les proximitats de Varsòvia. Un any després d'iniciat el plet, morí el denunciants; sis mesos després, morí l'acusat; de manera, que el plet quedà suspès.

En el curs dels dos anys següents, moriren set dels testimonis. Poc després morí igualment el jutge que havia de fallar el procés.

El cas tornà a ésser portat al tribunal el 1927. Durant la discussió el fiscal caigué inanimat en la Sala i morí pocs dies després.

El plet quedà en peu, sense que tornés a ésser portat al tribunal. Però aquesta dies s'ha sabut que han mort els tres darrers testimonis que restaven, de manera que de la causa solament resten els documents legals.

Els darrers, en comentar aquest terrible pleit, diuen que l'espectre de Tutankhamen deu protegir la casa objecte del pleit.

La querella contra el Govern de la Generalitat

Washington, 12. — Al departament d'Estat, s'anuncia que els Estats Units han protestat prop del Govern de Teheran (Pèrsia), per la detenció dels aviadors nordamericans Polando i Wright, que participaven en la carrera aèria Londres-Melbourne, i que es detenen obligant a aturar el territori persa a conseqüència d'una avaria del motor, essent detinguts per la policia persa.

La nota diu que la detenció dels dos aviadors els obligà a abandonar la carrera i que dita detenció es contribuïa a les dimissions que havia fet amb anterioritat el Govern persa, als efectes dels participants a l'emendada carrera aèria.

La querella contra el Govern de la Generalitat

Madrid, 12. — Demà es reuniran en sessió plenària els vocals del Tribunal de Garanties, Estudiaran l'admissió o no admisió de la querella del Govern central contra el Govern de la Generalitat.

La querella contra el Govern de la Generalitat

Madrid, 12. — Demà es reuniran en sessió plenària els vocals del Tribunal de Garanties, Estudiaran l'admissió o no admisió de la querella del Govern central contra el Govern de la Generalitat.

La querella contra el Govern de la Generalitat

Madrid, 12. — Demà es reuniran en sessió plenària els vocals del Tribunal de Garanties, Estudiaran l'admissió o no admisió de la querella del Govern central contra el Govern de la Generalitat.

La querella contra el Govern de la Generalitat

Madrid, 12. — Demà es reuniran en sessió plenària els vocals del Tribunal de Garanties, Estudiaran l'admissió o no admisió de la querella del Govern central contra el Govern de la Generalitat.

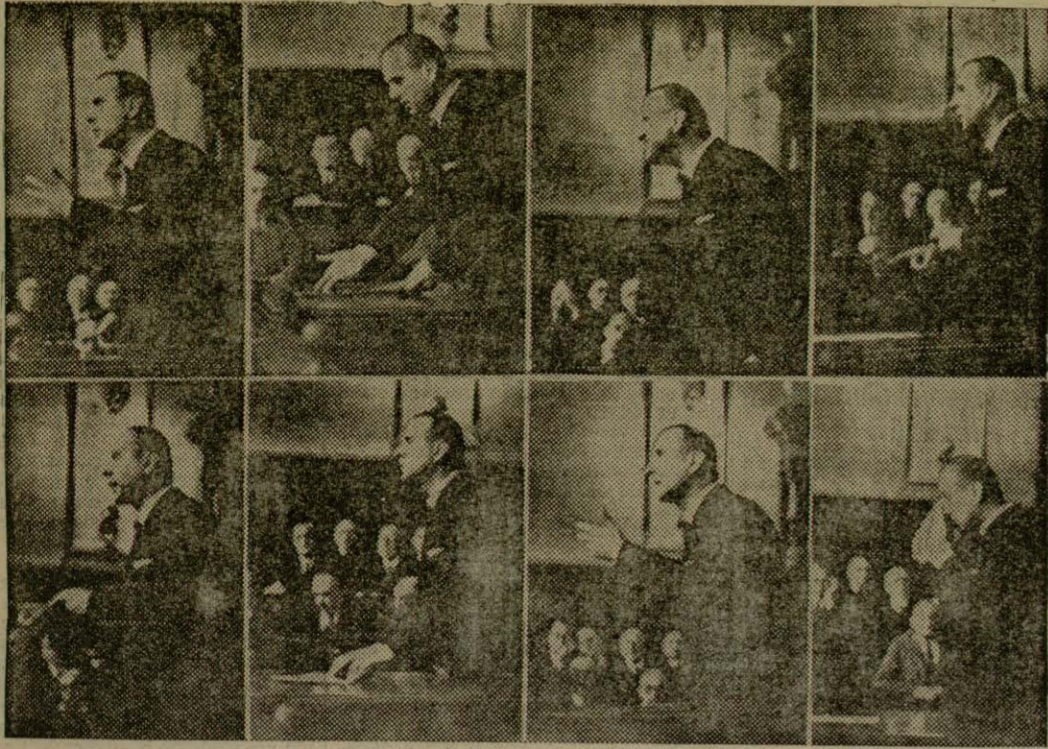
La querella contra el Govern de la Generalitat

Madrid, 12. — Demà es reuniran en sessió plenària els vocals del Tribunal de Garanties, Estudiaran l'admissió o no admisió de la querella del Govern central contra el Govern de la Generalitat.

UNA DATA HISTORICA

Ara fa setze anys, va ésser signat l'armistici

EL PROCES DEL DESCARRILADOR DE TRENS, MATUSKA

El procés de Matuska, autor de nombrosos atemptats contra els trens internacionals, la vista del qual es segueix al palau de Justícia de Budapest. Alguns actituds de Matuska, durant el procés (Express - Foto.)

El passat diumenge, dia 11 de novembre, s'acompliren setze anys de la data que el trompeta Henri Selter va llançar el toc esperat durant tant temps. Vibraren en l'aire les agudes notes i al seu conjur els soldats deposaren llur acometidora actitud llurant-se al frenet joies de la pau.

El mes d'octubre va ésser el declivi. Des del juliol, el nombre d'alemanys fets presoners pels aliats passava de 300.000, i els morts i ferits ascendien a més del doble. Per altra banda el vigorós reforç de les tropes americanes es feia sentir fonamentalment al comandament suípreu alemany que veia obligat a ordenar la retirada de les seves tropes en el front francès.

El 4 d'octubre, dominada la resistència teutònica, el Káiser va oferir acceptar com a basament de la pau els catorze punts de Wilson. I va transcorrer encara un mes i arribà el 4 de novembre, en els primers dies del qual, gràcies als esforços de l'exèrcit aliat, la situació dels alemanys era ja gairebé insostenible.

A dos quarts d'una de la nit del dia 7 de novembre, el mariscal Foch va rebre, al seu comandament general de Senlis, un radi de l'alemnic: «Alt comandament alemany, segons ordre del Govern alemany, al mariscal Foch».

Informat el Govern alemany pel President dels Estats Units que el mariscal Foch havia rebut poders per a entrevistar-se amb els seus representants acreditats i per a comunicar-los les condicions de l'armistici, fa conèixer els noms dels seus plenipotenciaris i pregunta per on podran penetrar en les línies franceses. Demana també una suspensió d'hostilitats en interès de la humanitat.

Ja des del 4 de novembre, en virtut d'una conferència dels caps dels Govern aliats, el general Foch posava les condicions de l'armistici i ho tenia tot previst, comunicant als plenipotenciaris alemanys que podien presentar-se als llocs avançats

del camí de Maubeuge-La Chapelle-Quise, el cap del qual sector, general Debenny, estava ja advertit amb anterioritat.

A dos quarts de cinc de la matinalada del dia 7, Foch va sortir de Senlis en un tren especial, al qual anava unit el vagó-escriptori on havia de signar-se l'armistici.

En el vagó hi havia unes taules, cadires i algunes màquines d'escriure. El tren especial va arribar a dos quarts de set del matí a la petita estació de Rethondes, a uns deu quilòmetres de Compiègne, al bosc de Laigle. A poca distància de l'estació hi havia dues vies, consagrada a facilitar el transport de l'artilleria pesada, en una de les quals, a uns set-cents metres de Rethondes, en ple bosc, s'haurà el tren del mariscal, reservant l'altra via propera per al tren dels plenipotenciaris alemanys.

Acompanyaven al mariscal el cap del seu Estat Major, el general Weygand, els comandants Riedinger i De Miery, els dos oficials d'ordenança, el capità Bomtal, l'oficial lingüístic Pupper i l'interpret civil Laperche, representants tots ells de la França.

En nom d'Anglaterra hi assistiren els almiralls Sir Roslyn Wemyss i Hope.

Alemanya estava representada per Maxia Erzberger, el comte Oberndorff, ministre plenipotenciari, el general Von Winterfeldt, el capità de navili Vanseler i els capitans Geyer i Heldorf.

Els gendarmes que estaven de guàrdia prop el tren francès presentaren armes i immediatament pujaren els delegats alemanys al vagó-escriptori, on foren rebuts pel general Weygand, al qual acompanyaven l'interpret Laperche, l'almirall Hope i un oficial anglès.

Una lleu inclinació de cap fou l'única salutació. Després els alemanys es col·locaren entorn de la taula en els llocs indicats per mitjà de targes amb els seus noms.

«Winterfeldt—diu l'escriptor francès Raymond—estava molt envellit i amb el cap del tot blanc. Es veia emocionadíssim; el seu rostre apareixia molt descompost, però conservava la calma de la raça. Vanselow, de fisonomia més aviat vulgar, no deixava traslluir els seus sentiments. Oberndorff, impecable i correcte, tampoc. El més descaudet en el seu aspecte era Erzberger.»

Instantàniament després d'arribada la delegació alemanya va obrir-se la porta de cristalls del vagó i van aparèixer el mariscal Foch, serè i tranquil. Salutà militarment i avançà fins situar-se al lloc que tenia designat. Després d'una acotació de cap, a manera de salutació, es traugé el kepis.

Trencà el breu silenci, en el qual planava l'emoió de l'Instant, la veu clara del general Foch: «—A qui tinc l'honor d'anadir-me?»

«Als plenipotenciaris d'arribats pel Govern alemany», respongué Erzberger en alemany ensenya que allargava al mariscal els documents acreditatius, que el generalissim de l'exèrcit francès agafà, retirant-se al seu vagó particular per tal d'examinar-los.

Avia tornat a sortir i, sense asseure's va interrogar: «—Quin és el motiu de la vostra visita?»

«Venim a rebre les proposicions de les potències aliades per tal d'arribar a un armistici en terra, en lloc de la guerra, en tots els fronts i en les colònies».

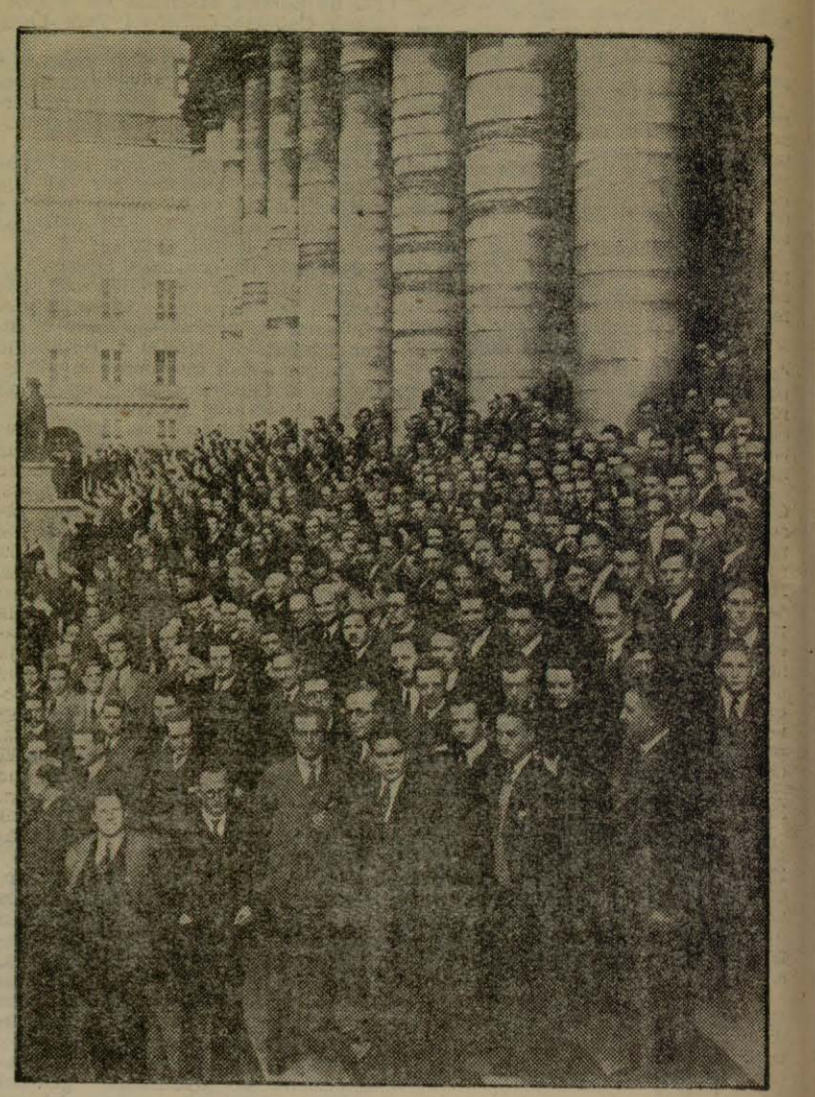
«No tinc cap proposició a fer. El diplomàtic Oberndorff intervingué: «—Si el senyor mariscal ho preferís podem dir que venim a preguntar en quines condicions consentirien els aliats un armistici.»

«Demaneu l'armistici?—digué Foch.— Si el demaneu, puc fer-vos conèixer en quines condicions serà obtingut.»

I a un senyal d'assentiment dels delegats alemanys, ategí: «—Vais a donar ordre que us siguin llegides les condicions acordades pels Govern aliats.»

Acabada la lectura, que féu el general Weygand, Erzberger va guardar-se una còpia de l'acte, i Winterfeldt, l'aspecte de qual palesava un abatiment creixent, demanà que les hostilitats fossin suspeses tot el temps que el Govern alemany necessités per a estudiar les clausules proposades.

No hi assistí el comandant general de la Divisió a causa d'haver-se hagut de traslladar a l'Aragona, on havia mort una cunyada seva, per la qual cosa presidí l'apat el coronel Jiménez Arenas, el qual senyor l'acte i a continuació el senyor Soler i March pronuncià el seu discurs de la jornada, acabat el qual, i després d'una estona d'amenal converses, es donà l'apat per acabat.

Un minut de silenci a la Borsa de París en commemoració de l'armistici (Foto. S. Català)

mateix mariscal regalà després a Clemenceau.

Eren dos quarts de sis del matí de l'11 de novembre del 1918 quan finí l'acte més transcendental de la història moderna. Sis hores després les operacions quedaven suspeses en tots els fronts.

A París i altres capitals s'ha commemorat l'aniversari de l'Armistici

París, 12. — Amb motiu del XVII aniversari de l'armistici, s'han celebrat solemnes cerimònies, tant a París com a tots els departaments francesos.

A la capital, una gran gernació omplia les amples voreres de la plaça de l'Estrella. La lloca que cobria la tomba del soldat desconegut i el mausoleu aixecat a la memòria del rei Alexandre de Iugoslàvia, estaven coberts amb draps negres.

A les deu del matí formaren les forces militars, i un destacament d'antics combatents formà el quadre a la tomba del soldat desconegut. Acudiren també delegacions de totes les societats d'ex-combatents.

A dos quarts d'onze començaren d'arribar els membres de la Cambra i del Senat diplomàtic i els dels dos dipòloms del soldat desconegut i representants de tot el món oficial, civil i militar.

El general Gouraud inspeccionà les forces, i poc després arribà el cap de l'Estat amb els membres de la seva Casa militar, el qual passà revista a les delegacions d'antics combatents.

Seguidament, el President de la República, amb el seu seguit i el Govern, es traslladà a la tribuna aixecada prop de l'arc del triomf, per a presenciar des d'allí la cerimònia.

A un costat de la tribuna es col·locà el governador militar de París, general Gouraud, amb el seu Estat Major.

Els caps militars donaren el crit d'«Atenció!» i s'observà un minut de silenci. A continuació, el senyor Lebrun i els ministres s'aproparen a la tomba del soldat desconegut, davant la qual romangueren descoberts i inclinats durant uns moments.

Finalment, les forces desfilaren davant l'arc del triomf. Obrien la marxa els alumnes de l'Escola Politécnica seguits de la infanteria, Cavalleria, Artilleria, Aviació, carros de combat, etc., etc.

Les bateries dispararen les salves i feren emprendre el vol als nombrosos coloms que tenen el niu en el monument. Al mateix temps diverses esquadres d'aviació evolucionaven sobre la gran plaça.

La cerimònia acabà a les 12 i el senyor Lebrun retornà al Palau de l'Eliseu.

També desfilaren totes les Societats d'ex-combatents. En passar l'organització «Oreus de foc» se sentien les riques a l'Associació al cap, el coronel Laroque i al senyor Doumergue. No es registraren incidents.

També se celebraren oficis religiosos, en els quals oficiaren un sacerdot catòlic, un pastor protestant i un rabí.

Acabada la cerimònia oficial començà la desfiliada dels milers de persones que havien assistit a l'acte davant la tomba, sota l'arc del triomf.

París, 12. — Les organitzacions obreres sindicals, els partits socialista i comunista i altres d'esquerra, havien recomanat als seus afiliats que acudissin als voltants de la plaça de la Bastilla per a manifestar-se a la memòria de les víctimes de la guerra.

No s'han registrat incidents.

Casablanca, 12. — Amb motiu de l'aniversari de l'armistici, el Resident general ha rebut les personalitats franceses i àlts funcionaris del Marroc i ha pronunciat un discurs en el qual ha reit homenatge a la col·laboració del Marroc en l'obra de França.

El Soldà ha tramés un telegrama al cap de l'Estat francès en el qual es reitera l'afectió del poble marroquí.

Marsella, 12. — S'ha celebrat amb

la solemnitat acostumada el setze aniversari de l'armistici.

Al lloc on fou comès el recent atemptat, ha estat inaugurada, en presència de les autoritats, una làpida commemorativa, en la qual es diu que en aquell lloc caigueren el rei Alexandre de Iugoslàvia, amic de França i de la llibertat i el ministre senyor Barthou.

Londres, 12. — A White-Hall s'ha celebrat la commemoració de l'armistici, amb assistència del rei, del príncep de Galles i del duc de York.

Acudiren a la cerimònia delegacions d'antics combatents anglesos i aliats.

Diverses comissions acudiren a depositar corones al monument aixecat, prop de l'estació Victòria, a la memòria del general Foch.

Aquest número ha estat visat per la censura

Focs de Bengala

L'ART DE PASSAR LA MAROMA

La crisi francesa ha estat resolta amb la investidura presidencial de M. Flandin. ¿Qui és M. Flandin?, s'hauran preguntat molts lectors de diaris per als quals el cognom del flamant president és poc més que inèdit.

Tanmateix tots coneixem perfectament M. Flandin i no és d'altre avui, que aquell polític que la França té sempre a tret per a servir-se'n en el moment oportú. Tant se val que es digui Flandin, oom Trochu; que sigui home de camps, d'armes o de lletres. Quan a veïns Republics les coses no s'ajuden prou bé, n'acaba a sortir un estadista que cura de salvar la situació.

M. Flandin, per consonància, recorda M. Blondin. Aquest va ésser un home rodanxó que l'any 1858 va presentar-se a les autoritats americanes amb una insolent pretensió de passar la maroma darrere les cataractes del Niàgara. Desconec la tramitació burocràtica de l'afar. El cas fou que M. Blondin va obtenir el beneplacit per a emprendre el seu arriescament. Flandin el va acompanyar, sense el més petit incident, diverses vegades, en presència d'un públic nombrosíssim i emocionat.

No és igual tenir a sota les arxes i catifes d'un circ, o les agulles encespades del saltant d'aigua més formidable de la terra. Però M. Blondin desconocia el verticel geniu de M. Flandin i no va reproduir la prova dins d'un sac—diuen, jo no hi era—i portant un home a colli-be. El nom d'aquest estrene passatger ha restat en l'incògnit. Conten que Eudard VII d'Anglaterra, aleshores príncep de Galles, va ésser gentilment invitat per M. Blondin a creuar el Niàgara damunt les seves espalles. Sembla, però, que el príncep, bon vivan, va declinar la invitació.

Flandin-Blondin, Blondin-Flandin. Heus ací que la planificació sempre arbitrària, sol que tal i com consonen els noms, s'addueix la tasca a realitzar. ¿Es que remuntar, avui, des de la Presidència del Consell el vèrtex de la política francesa no és tan arriescat com desfilant les cataractes del Niàgara pel pont minú d'una corda fluita? Més si hom traginà la feixuga càrrega d'haver de normalitzar un país.

Altament, allò, com ací, com a tot arreu, les circumstàncies es compliquen d'una manera tan propícia a les acrobàcies que l'art de passar la maroma pot ésser l'art que ens permeti a tots i a cadascú sortir indemnes de la turbulència contemporània.

J. M. FRANCES

CARNET L'OBRA DE LA CATALUNYA AUTONOMA

El Museu d'Art de Catalunya, un dels millors d'Europa, resta obert al públic

Diumenge tingué lloc l'acte inaugural que s'havia de celebrar el dia 7

Llegim la premsa de dretes d'aquests dies, la premsa representativa — falsament representativa — de l'ordre, dels bons costums, del seny, de la tranquil·litat i els bons aliments. (No és, aquesta, hora de jacobínia i d'ironia fàcil, però la conseqüència dels bons aliments, tractant-se d'una gent tan idealista com la que es tracta, era inevitable.)

Llegim la premsa d'altres dretes, sobretot; la que està posada sota l'advocació d'un Déu que predicava el perdó i la bonesa.

Llegim aquesta premsa aquests dies i sentim un fàctic moral com havem sentit poques vegades. I recordem — sense voler fer el savi — una frase de Laimonens que és la següent: «Abocadur-se a l'ànima de certa gent dia honrada és com abocar-se a una letrina.»

Llegir aquests dies aquesta mena de premsa — òrgan de la gent correcta i ben educada, dels que es diuen senyors, més perquè el fan que no pas perquè ho siguin, i es diuen cristians — ha de causar una impressió deplorable a qualsevol home veritablement civilitzat i sensible.

Recordem els diaris d'esquerra quan el 10 d'agost monàrquic. La seva actitud era d'atac, però no d'insult.

Hauríem comprats ara, ens hauríem explicat ara en la premsa de dretes una actitud d'atac, una actitud d'exigir justícia. El que no podem explicar-nos és l'ona de veïnisme que s'ha apoderat de la premsa de dretes i derat de la premsa de dretes contra els que han caigut.

Demanar justícia contra un revoltat és una actitud lògica.

Han passat dies, dies, dies. Queda, encara l'esbaliment de la tragèdia. Queden, encara, moltes llars amb llàgrimes; el fill, l'espos, el pare, morts o empresonats.

No obstant la revolta, com totes les revoltes, ha tingut les seves notes còmiques. I és que en la vida, més que en la tragèdia, es produeix la diucomèdia.

Heus ací dies d'aquestes notes: Aquells nuvis s'havien casat el dia 6 d'octubre en un poble de Jaca i havien vingut a Barcelona a passar la lluna de mel. Quan, passant per la ciutat, arribaven a la Plaça de la República, sonaven els primers trets. Com que no comptaven amb aquell número del programa, s'esporguiren i entraren dintre l'Ajuntament amb la premsa que és de suposar.

A fora seguien els trets, augmentaven els trets. La nitria plorava. El nuvi no plorava, però no se'n faltava gaire. Als trets seguien les canonades.

Breu: els pobres nuvis fins fentem el matí no pogueren eixir de l'Ajuntament. Segurament mai ningú com ells no haurà passat una primera nit de casats tan accidentada.

La inauguració del Palau Nacional de Montjuïc com a Museu d'Art de Catalunya, que havia de tenir lloc el proper 7 d'octubre, i que hagué d'ajornar-se a causa dels esdeveniments que tots els nostres lectors recordaran, tingué lloc ahir al matí.

Pocs minuts després de dos quarts d'onze entraren al Palau Nacional de l'Exposició, per la porta del darrera, el general Batet, el ministre del Treball, senyor Oriol Anguera, el president accidental de la Generalitat, designat per l'Autoritat Governativa militar de la Divisió, coronel Francisco Jiménez Arenas, l'alcaldé accidental, senyor Martínez Herrera, amb els seus respectius ajudants, i els caps de cerimonial de la Generalitat i de l'Ajuntament.

A l'arribada de les esmentades autoritats una banda militar els reté honors i executà l'Himno de Riego. El senyor ministre i les altres autoritats s'adreçaren primerament a un saló proper a la sala de festes, on eren esperats per diversos representants del cos consular i diferents invitats, i seguidament es traslladaren al saló on havia de tenir lloc la cerimònia de la inauguració del Museu d'Art de Catalunya.

En entrar-hi, el públic que hi havia els salutà amb aplaudiments i la Banda Municipal de Barcelona tocà, també, l'Himne de Riego, sota la direcció del mestre Lamote de Grignon.

La presidència fou ocupada pel senyor ministre, i les altres autoritats prengueren seient al seu voltant. A més a més de les personalitats que ja hem esmentat, hi havia el senyor Fernández Piña, almirall de l'Esquadra; el doctor Barrera, el qual representava el bisbe; l'auditor, coronel Ferrer; el president del Tribunal de Cassació de Catalunya, el sots-delegat d'Hisenda, el fiscal del Tribunal de Cassació, el cap superior de Policia, el general Pozas, l'excomte de Güell, el general López Pozas, el president accidental de la Junta de Museus, senyor Soler i March; el delegat de l'Estat, senyor Ramon Carreres Pons; el Sr. Prieto Bances, el senyor Mur, actual rector de la Universitat, el delegat de Marina, senyor Berdugo, els represen-

tants del cos consular, el fiscal senyor Salas i diversos membres de la Junta de Museus. Seria lliar anomenar totes les altres persones que presenciaran l'acte de la inauguració. Direm, però, que hi eren representades totes les forces vives.

El president accidental de la Junta de Museus, senyor Soler i March, començà l'acte amb un abrandat parlament en el tancurs del qual es referí a la col·laboració que han donat la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona per a la instal·lació al Parc Nacional de Montjuïc del Museu d'Art de Catalunya.

Féu seguidament grans elogis de l'actual president accidental i de l'alcaldé de la ciutat i digué que a ell era degut que es pogués dur a terme aquella inauguració amb l'assistència del senyor Anguera i del comandant general de la Divisió. Parlà també del que, al seu entendre, representa el Museu de Catalunya, i acabà fent vots per tal que el bon Déu permeti a la Junta de Museus poder seguir endavant la seva tasca.

Parlà a continuació el ministre de Treball, senyor Anguera de Sojo. Es de planyer que la seva veu, a través dels altaveus ressonés sensiblement, per la qual cosa fou molt difícil als periodistes fer-se càrrec de tot el que digué. En resum, però, afirmà que el Museu que s'inaugurava era dels més interessants d'Europa, car hi figuren les més importants joies de l'art català i tot el que deu únicament a l'efort del poble. Acabà saludant, en nom del Govern espanyol, el cos consular i les autoritats allí presents.

Després dels dos parlaments esmentats es donà l'acte per acabat i el senyor ministre i les altres autoritats es dedicaren a recórrer les sales del Museu, assessorats pels senyors Polch i Torres, Casas Abarca i Borralleres.

Hom aprofità l'estada al Palau Nacional per tal de procedir a la inauguració de l'estàtua a Josep Llimona, que està emplaçada al saló central del primer pis. Esperaven allí diversos familiars del malaguanat escultor, els quals foren salutats amb un banquet a l'Hotel Ritz.

No hi assistí el comandant general de la Divisió a causa d'haver-se hagut de traslladar a l'Aragona, on havia mort una cunyada seva, per la qual cosa presidí l'apat el coronel Jiménez Arenas, el qual senyor l'acte i a continuació el senyor Soler i March pronuncià el seu discurs de la jornada, acabat el qual, i després d'una estona d'amenal converses, es donà l'apat per acabat.

El mariscal Foch

dades i complimentats per les autoritats.

Pronunciaren parlaments els senyors Soler i March i Anguera de Sojo, i una vegada acabats aquests, dipositaren corones i rams de flors al peu del monument les entitats següents:

Cercle Artístic, Exposició d'Art, Institut d'Estudis Catalans, Cercle Artístic de Sant Lluç, Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, Associació d'Arquitectes de Catalunya, Saló de Barcelona, Amics dels Museus de Catalunya, Ateneu Barcelonès, Exploradors de Barcelona, Saló de Montjuïc, Foment de les Arts Decoratives, Associació d'Escultors, Col·legi d'Artífexs d'Ebenisteria.

Les primeres hores de la tarda tingué lloc un banquet a l'Hotel Ritz que la Generalitat i l'Ajuntament oferiren a les autoritats que havien assistit a la inauguració del Museu d'Art de Catalunya.

No hi assistí el comandant general de la Divisió a causa d'haver-se hagut de traslladar a l'Aragona, on havia mort una cunyada seva, per la qual cosa presidí l'apat el coronel Jiménez Arenas, el qual senyor l'acte i a continuació el senyor Soler i March pronuncià el seu discurs de la jornada, acabat el qual, i després d'una estona d'amenal converses, es donà l'apat per acabat.

DE LA DIMISSIO DEL GOVERN DOUMERGUE I DE LA CONSTITUCIO DEL GOVERN FLANDIN

Un exèrcit de fotògrafs espera, a l'entrada de l'Eiell, la sortida dels antics i nous ministres (Foto. Grainform)